67ste JAARGANG No. 7776 VRIJDAG 27 JANUARI 1950 ACHT PAGINA'S

AMIGOE DI CURAÇAO

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Dit blad verschijnt niet op Zon- en feestdagen. Abonnementsprijs Curaçao en Bonaire ƒ 2.—, Aruba, Suriname en de Bovenwindse Eilanden ƒ 2.50, buitenland ƒ 3.— per maand, bij vooruitbetaling. Advertentieprijs ƒ 1.—, ƒ 1.25 en ƒ 2.— per cm. kolomlengte.

Hoofdred.: Ad. Versney
Uitgave van de N.V. Paulusdrukkerij te Willemstad, Curaçao
Adres: Redactie en Administratie: Consciëntiesteeg 27 — 29
Postbus no. 80, tel Administratie 3550. Redactie 3858

Agent voor Aruba, Oranjestad, Arturo M. Arends, Korteweg, postbus 19; voor Aruba San Nicolas, G. D. Hofstee. Bankiers Hollandse Bank Unie, N.V. Maduro & Curiel's Bank, beide te Willemstad, Curaçao.

Italiaanse kabinetscrisis nadert zijn einde

Toenemende communistische activiteit tegen de Franse verschepingen naar Indochina

Sovjet Rusland erkent Indonesie

DE ITALIAANSE KABINETSCRISIS.

Rome, — De Italiaanse kabinetsformateur De Gasperi verklaarde Vrijdagochtend, dat hij een lijst van nieuwe ministers aan de president zou voorleggen. De nieuwe regering is Donderdagavond definitief vastgesteld. Volgens door een woordvoerder van het bureau van de minister-president aan de pers verstrekte inlichtingen, zou het zesde kabinet-De Gasperi bestaan uit 13 christen-democraten, 3 socialisten en 2 republikeinen. Voor de eerste maal na de oorlog nemen geen liberalen aan de regering deel. De Gasperi (c.d.) is minister-president; verder graaf Sforza (republikein) buitenlandse zaken, Scelba (c.d.) binnenlandse zaken, Pracciardi (republikein) defensie, Lombardo (socialist) buitenlandse handel.

KOMINFORM [illegible] FRANSE HAVENS.

Parijs — De Franse communistische partij heeft orders van de Kominform ontvangen om de actie in de Franse havens ter vertraging van de verscheping van oorlogsvoorraden naar Indochina en ter verhindering van het lossen van wapens, die in het kader van het Atlantisch pact voor Frankrijk zijn bestemd, te verscherpen, aldus wordt in officiële regeringskringen te Parijs vernomen. In de komende acht of tien dagen wordt een toeneming van de communistische acties verwacht.

Een woordvoerder van de Franse regering sprak het vertrouwen uit, dat het effect van de communistische actie voldoende teniet gedaan zou zijn door de Woensdag door de regering aangekondigde maatregelen om georganiseerde sabotage te voorkomen.

SOVJET RUSLAND ERKENT DE R.I.S.

's-Gravenhage — De Sovjet-Unie heeft de R.I.S. erkend en heeft besloten diplomatieke betrekkingen aan te knopen. Dit besluit werd medegedeeld in een nota aan de Nederlandse ambassadeur in antwoord op diens nota, waarin de souvereiniteitsoverdracht werd medegedeeld en de hoop geuit, dat de Sovjet-Unie de regering van de V.S.I. zou erkennen. De Sovjet-minister van Buitenlandse Zaken, Wysjinsky, heeft Hatta het besluit getelegrafeerd.

DE ERKENNING VAN DE VSI DOOR RUSLAND.

's-Gravenhage. — De Haagse correspondent van Aneta seint: Het nieuws van de erkenning van de VSI door Sovjet Rusland, werd in den Haag met belangstelling ontvangen, met het oog op de mogelijkheid van verdere diplomatieke ontwikkelingen. Het departement van buitenlandse zaken oordeelde een officieel commentaar niet nodig. Nederland heeft toentertijd aan alle landen waarmee het diplomatieke betrekkingen onderhoudt, — dus ook Rusland — verzocht de VSI te erkennen.

In Haagse kringen kan men evenwel de suggestie horen uiten dat deze Russische erkenning de voorloper zou kunnen zijn van nieuwe diplomatieke ontwikkelingen in het Verre Oosten, waarbij tenslotte ook Nederland betrokken is.

Men wees er in deze kringen op, dat de erkenning korte tijd is gevolgd op de besprekingen in Moskou tussen Sovjet Rusland en het communistische China, welke besprekingen ogenschijnlijk voor beide partijen gunstig zijn verlopen. Het wordt niet uitgesloten geacht dat de houding van beide partijen ten aanzien van de Zuid-Oost Aziatische landen eveneens een punt van be- [illegible] men hieromtrent ook overeenstemming heeft bereikt en dat deze Russische erkenning van de VSI spoedig zal worden gevolgd door de erkenning van Indonesië door Mao Tse Toeng.

In dit geval is de erkenning van het communistische China door Indonesië en Nederland, die zoals bekend ten aanzien van deze kwestie in nauw contact zijn geweest een stuk dichterbij gekomen. Tenslotte is men in deze kringen van oordeel dat de erkenning van Indonesië door Rusland ertoe zal leiden dat de VSI niet meer op verzet stuit bij hun aanvrage voor het lidmaatschap van de Ver. Naties.

Recht tot het Hart

— Er is geen schaduw zonder licht, geen verdriet zonder geluk, geen nacht zonder dag en geen huis zonder kruis.

POLEN ZENDT WAPENS NAAR ALBANIE.

Londen — De „waakzaamheidscommissie" van de Internationale Federatie van Transportarbeiders heeft Donderdag in Londen een verklaring uit gegeven, waarin wordt medegedeeld, dat oorlogsmateriaal uit Polen naar Albanië wordt gezonden, waaruit zal worden geput bij een eventuele aanval tegen Joegoslavië. De commissie, waarin leiders van de transportarbeiders uit Frankrijk, België, Nederland, Noorwegen en Groot Britannië zitting hebben, besprak het vraagstuk van de onder Panamese vlag varende schepen. Besloten werd in Februari een vergadering van de „boycot-commissie" van de Internationale Federatie van Transportarbeiders te beleggen over deze kwestie.

UITBREIDING ATOOMFABRIEKEN.

Washington. — President Truman heeft aan het congres medegedeeld, dat de uitbreiding van de fabrieken voor atoom-energie sneller gaat dan aanvankelijk was voorzien. Hij verzocht het congres derhalve 87.650.000 dollar beschikbaar te stellen voor de financiering der plannen. De verzochte gelden vormen een deel van de regeringsbegroting 1950/51. In verband met een snellere uitvoering der plannen verzocht de president reeds thans over de gelden te mogen beschikken.

Bovendien verzocht Truman reeds om 7 millioen dollar voor de bouw van een installatie voor Oakridge, het atoomproject in het dal van Tennessee.

WAPENOVEREENKOMSTEN WORDEN GETEKEND.

Washington — De acht landen van het Atlantisch pact zullen vandaag de bilaterale wapenovereenkomsten met de Verenigde Staten in het kader van het program voor wederzijdse hulpverlening ondertekenen, aldus werd Donderdag door het Staatsdepartement bekend gemaakt. De betrokken landen zijn Denemarken, Noorwegen, België, Nederland, Frankrijk, Luxemburg, Italië en Engeland. De Noordamerikaanse autoriteiten zijn van mening, dat de wapenverschepingen ongeveer een maand na het in werking treden van de levering van stroom aan bilaterale overeenkomsten zullen beginnen. Door het Staatsdepartement is ook bekend gemaakt, dat Woensdag de eerste bilaterale overeenkomst, welke voorziet in wapenleveranties door de V.S. is getekend.

De overeenkomst werd gesloten tussen de V.S. en Zuid-Korea (in het door het Congres goedgekeurde program voor Noordamerikaanse leveringen is behalve een bedrag van 1000 millioen dollar voor leveranties aan de staten-ondertekenaars van het Atlantisch verdrag, ook een som van 27.640.000 dollar uitgetrokken voor de verlening van militaire hulp. aan Zuid-Korea, Perzië en de Philippijnen).

EEN 'SLUIPENDE' BLOKKADE.

Berlijn — De drie Westelijke commandanten van Berlijn hebben hun Russische collega, generaal Kotikof, een schrijven gezonden, waarin geprotesteerd wordt tegen het ophouden van het verkeer met vrachtauto's te Marienborn. In de brief worden de Russen ervan beschuldigd het streven van de ministers van Buitenlandse Zaken van de Grote Vier zoals op de conferentie van Parijs is kenbaar gemaakt, teniet te doen. De brief zegt verder o.m., dat men niet langer aan de conclusie ontkomen kan, dat er weloverwogen pogingen gedaan worden om de normale beweging van personen en goederen tussen Berlijn en de Westelijke zones te beperken.

Volgens het West-Duitse persbureau D.P.A. heeft een Amerikaans convooi van vijftig wagens, dat op weg was naar Berlijn, Donderdag de Sovjet-controlepost bij Mariënborn ongehinderd kunnen passeren, doch is de toestand voor het Duitse vrachtauto-verkeer slechter geworden. Er worden slechts vier vrachtauto's per uur doorgelaten; voordien konden twintig vrachtauto's per uur passeren.

Uit kringen, die in nauwe betrekking staan met John McCloy, de Amerikaanse Hoge Commissaris voor Duitsland, wordt vernomen dat naar de mening van McCloy de toenemende beperkingen van het verkeer naar en van Berlijn een begin betekenen van een „sluipende blokkade". De Hoge Commissaris zou van oordeel zijn, dat de nieuwe beperkingen pogingen vormen om te voorkomen, dat de Westelijke sector te welvarend wordt. McCloy dacht niet, dat de Russen de blokkade in dezefde vorm als verleden jaar zouden invoeren.

WESTDUITSE CONSULS-GENERAAL.

Bonn — Van gezaghebbende zijde alhier is Donderdagavond verklaard, dat er West-Duitse consuls-generaal te Londen, Parijs en Washington zullen komen. Dit besluit is het belangrijkste resultaat van een onderhoud, dat Adenauer des middags heeft gehad met de drie Westelijke Hoge Commissarissen.

HET SAARGEBIED.

Saarbrücken. — De minister-president van het Saargebied, Johannes Hoffman, verklaarde Woensdag in het parlement „voldaan" te zijn over de huidige houding van de Westduitse regering en het afnemen van de spanning over de kwestie van de toekomst van de Saar.

7 Februari komt een delegatie van het Saargebied onder leiding van Hoffman naar Parijs om met de Franse regering te onderhandelen, waarbij o.m. zal worden gesproken over ruimere bevoegdheden voor de regering van Hoffmann, hetgeen men wil bereiken door bepaalde bevoegdheden van de Franse Hoge Commissaris aan de regering te Saarbrücken over te dragen.

VROUWEN, GEEFT UW MANNEN MEER ZAKGELD.

Bern — Emil Steiner, een 60-jarige voormalige hoge functionaris van de Zwitserse P.T.T., die sinds 1924 copieën van geheime telegrammen van buitenlandse gezantschappen te Bern aan hun respectieve regeringen aan de Franse geheime dienst verkocht en ook handel dreef in afschriften van telegrafische mededelingen van banken en firma's aan hun buitenlandse vertegenwoordigers, is door de Krijgsraad te Bern veroordeeld tot veertien jaar gevangenisstraf, een boete van 14,600 francs en verlies van alle burgerrechten gedurende de eerste tien jaar na het ondergaan van zijn straf. Steiner verklaarde met zijn misdadige practijken te zijn begonnen, omdat zijn vrouw hem niet genoeg zakgeld gaf.

VOOR DE ONAFHANKELIJKHEID VAN WALES.

Londen. — In een verklaring van de Republikeinse partij van Wales wordt opnieuw verzocht om een onafhankelijk bestuur voor Wales en „de onvoorwaardelijke vrijheid van de Engelse overheersing."

het nieuws van vandaag

Ongeveer tegelijkertijd met het bericht, dat Sovjet Rusland twee overeenkomsten sloot met de Chinese Volksrepubliek komt ook het nieuws, dat Rusland de Verenigde Staten van Indonesië erkennen, waardoor o.a. het diplomatieke posten zal kunnen stichten in geheel Indonesië. Welk een mogelijkheden openen zich hier voor het wroetend communisme in deze millioenenmassa.

Reeds lang is het bekend en de bewijzen zijn legio hoe de Russen hun diplomatieke posten en voorrechten misbruiken tegen de bestaande regeringen. Indonesië, dat nog lang niet rustig is, maar inteengedeel logischerwijze onrustiger worden zal, omdat de diverse partijen, stromingen en belangen, die zich verenigd hadden in het ene ideaal: los van Nederland, nu hun eigen gang zullen gaan, omdat dit bindend ideaal hun ontvallen is.

In deze gistende maatschappij met een millioenenbevolking van talrijke rassen, godsdiensten, aard en gezindheid krijgt de communistische duisterling nu vrij spel. En met buigen en hoogdravende welkomstwoorden zal de Russische ambassadeur worden binnengehaald, maar achter hem sluipen de getrainde zote vogelaars van het communisme binnen. Welk een prachtig werkterrein voor vadertje Stalins' trawanten. Hoe zal een zo wankel gevestigde bestuur deze sluwelingen, bedreven in de tactieken der boosheid, de baas kunnen blijven. Wij vrezen het ergste voor Indonesië.

Aan de grenzen van Indochina wordt het steeds roeriger. De Chinese communisten dreigen met een invasie en aanleidingen zijn er voldoende. De nationalistische Chinezen vluchten in grote getale de grens over. Dat is op zich al voldoende voor de Chinese communisten om in te grijpen. Bovendien bestaat er in Indochina nog een communistische regering naast de echte regering, die door Frankrijk gesteund wordt. Het vuur zal wel spoedig in deze streken oplaaien. Heeft misschien Rusland Noordelijk China o.a. Mandsjoerije ingepalmd in ruil voor de steun en de hulp, die communistische China krijgen zal bij de verovering van Indochina en Burma enz? Wie zal al deze duisterheid doorgronden. Maar de klauwen van het communistisch monster liggen over geheel de wereld. In Frankrijk saboteren de communisten de wapenzendingen naar Indochina. De Kominform gaf nog extra bevel alles te doen om deze zendingen te beletten.

In Berlijn is weer een economische oorlog ontbrand. Het is nu geen „koude" maar een „sluipende" oorlog. Het verkeer wordt door de Russen ten zeerste belemmerd. Reeds nu ondervindt de Berlijnse industrie de gevolgen van deze maatregelen. Economisch wordt de stad, aldus geworgd. Vandaar dezer dagen de uitspraak van een der Geallieerde commandanten in Duitsland, dat de luchtbrug naar Berlijn wel eens weer hersteld zou moeten worden.

Wie de telegrammen leest, weet, dat de wereld een zware tijd zal medemaken voor het communisme vernietigd zal zijn.

Millioenen zullen als slachtoffers vallen van de strijd, die uiteindelijk met atoombommen zal worden uitgevochten. Het is goed, dat men dit wete en voor ogen houde. Het is geen reden tot ontmoediging, maar wel tot bezinning over het levensvraagstuk, dat niet opgelost wordt door het uitleven van onbeperkt individualisme, zoals het liberalisme predikte. Dit onbeperkte individualisme heeft het fascisme en het communisme doen geboren worden.

Uit het kwaad van het onbeperkt individualisme schoten de giftige planten van de ismes dezer eeuw op — die ironie van het lot — wortel schoten in de slavenhorden, waarin ieder individualisme dood is.

Prins Bernhard op de Bovenwinden

Vanaf de Heemskerck zond de vertegenwoordiger van de Curaçaose Pers het volgende nieuws over het Bezoek van Z.K.H. aan de Bovenwinden:.

Sint Maarten:

De kinderaubade zowel als de receptie op St. Maarten werden schitterende manifestaties, van trouw aan het koningshuis, waaraan de gehele bevolking deelgenomen heeft.

Aan het diner, dat Z.K.H. werd aangeboden in het gezaghebbers huis zaten onder meer de gouverneur, de burgemeester van Marigot, Schout bij Nacht Willinge de voorzitter van het C.A.B. Mr. Kwartsz, statenlid Plantz en de landraden W. Peterson en Scott aan.

Op het einde van deze historische dag werd een spontane fakkeloptocht gehouden door de bevolking.

De Prins en de gouverneur hebben met klein gevolg de nacht aan wal doorgebracht, terwijl het overige gezelschap aan boord van de „van Speyk" die inmiddels van Aruba was gearriveerd en haar ligplaats voor de haven van Philipsburg had gekozen, ter ruste ging.

Saba.

De zee voor Saba was erg ruw zodat de landing, die bij de Ladderbaai zou geschieden, aanvankelijk werd uitgesteld. Later echter vond de commadant het beter naar de Fortbaai op te stomen en daar gelukte het — dank zij de hulp van de bevolking — met twee sloepen Z.K.H. en het hoge gezelschap aan land te brengen. De Prins was in de eerste sloep gezeten, terwijl Z. Exc. de gouverneur met de autoriteiten en de pers in de tweede sloep plaats hadden genomen. Geheel de feestelijk versierde Bottom ontving enthousiast Z. K.H.

De ontvangst commissie die naar de Ladderbaai was afgedaald, was moeizaam de trap opgegaan om Z.K.H. in de Bottom te begroeten die te kennen had gegeven gaarne hun komst af te wachten alvorens het programma af te werken.

Ondanks het late vertraagde uur van aankomst kon toch nog grotendeels het programma afgewerkt worden.

Gisteravond vertrok Z.K.H. naar Statius. Verloopt alles volgens programma dan gaat de Prins hedenmiddag om 12 uur weer aan boord, alwaar geluncht zal worden.

Om half vijf hopen de oorlogsbodems op de rede van St. Maarten aan te komen. Nog voor donker starten de beide vliegtuigen van het Juliana vliegveld naar Curaçao.

Het A.N.P. seint hierover nog het volgende:

Aan boord Jacob van Heemskerck. Donderdag vertrokken de Prins, de Gouverneur en het overige gezelschap van Sint Maarten op de Heemskerck naar Saba, waar men omstreeks 12 uur arriveerde. De landing scheen noch in de Fortbaai noch in de Ladderbaai mogelijk wegens de woelige zee. Na enige uren wachten en verkennen van de mogelijkheden besloot de Prins aan de Ladderbaai in een motorsloep te gaan en in de Fortbaai te debarkeren. Hij wilde ondanks de moeilijkheden de bevolking van Saba niet teleurstellen. Alleen vergezeld van adjudant Steinmetz, de eerst, officier van de Heemskerck, een cineast en een tekenaar vertrok de Prins in de motorsloep, omgord met een zwemvest.

De landing op dit rotseiland was het moeilijkst, daar men voor de kust moest overstappen in een roeiboot, die door bewoners werd geroeid en op het strand getrokken. Toen de Prins om 3 uur voet aan wal zette, was de ontvangstcommissie de bijna 300 meter hoge trap naar de Ladderbaai afgedaald, zodat slechts de leden van de boot en twee politieagenten op het strandje aanwezig waren, zeer verrast. Spoedig arriveerde de ondergezaghebber, de heer M. J. Huith, die de Prins aan het strand begroette. Een tweede sloep volgde, waarin een ander deel van het gezelschap, o.m. de Gouverneur en de pers.

Na per jeep (op het eiland zijn twee auto's) langs de enige weg naar de hoofdplaats The Bottom gereden te hebben, werd onder grote belangstelling van de bevolking gewacht op de terugkeer van de ontvangstcommissie. Na de officiële begroeting door de commissie, onder wie het Statenlid voor Saba, de heer C. E. W. Voges, brachten de kinderen van het gehele, ongeveer duizend zielen tellende, eiland voor de woning van de ondergezaghebber een aubade. Tenslotte werd een receptie gehouden, waarna de Prins halverwege Windwardside heeft gefilmd. De terugtocht werd omstreeks vijf uur op dezelfde wijze aanvaard.

Het was de eerste keer, dat een lid van het Koninklijk Huis Saba bezocht.

Onmiddellijk na embarkering van de Prins vertrok de Heemskerck naar Sint Eustatius, waar men om kwart voor acht arriveerde. Van Saba naar Sint Eustatius is het slechts kort varen, zodat het diner aan boord kon worden gebruikt, terwijl het schip reeds op de rede lag van Sint Eustatius. De ondergezaghebber van Sint Eustatius, de heer A. J. M. Poppe, kwam in de loop van de avond zijn opwachting maken bij de Prins, waarna de dag besloten werd met het optreden van „Statia Singers" en een orkest. Heden zal de Prins aan land gaan om het laatste van de drie Bovenwindse Eilanden een officieel bezoek te brengen.

Z.K.H. OP ST. EUSTATUIS.

Bij aankomst gisteravond op de rede van Statuis kwamen de „Statia Singers" en een orkestje aan boord die een uitvoering gaven voor de Prins. Het was een

Prinsendag voor Morgen.

Zaterdag 28 Januari:

8.30 uur Vertrek van Gouvernementshuis naar Hato.
8.30 uur Vertrek van Hato van extra vliegtuig.
9.00 uur Aankomst op Bonaire van extra vliegtuig.
9.00 uur Vertrek van Z.K.H. en Z.E. van Hato.
9.30 uur Aankomst op Bonaire. Begroeting door de Gezaghebber de heer X. Krugers. Inspectie van een erewacht geleverd door Hr. Ms. Johan Maurits van Nassau. De Commandant maakt hierbij zijn opwachting. Begroeting van de commissie van ontvangst.
9.40 uur Vertrek naar Kralendijk.
9.45 uur Aankomst Brionkazerne. Z.K.H. en gevolg begeven zich van hier te voet naar het Gezaghebbershuis, alwaar een heildronk op H.M. de Koningin zal worden uitgebracht.
10.00 uur Aubade van schoolkinderen van het eiland, gevolgd door een defilé van sportverenigingen en de kinderen.
10.55 uur Z.K.H. en gevolg begeven zich te voet naar het Logeergebouw.
11.00 uur Receptie. Toespraak van de Gezaghebber, aanbieding van een aandenken van de bevolking van Bonaire door de landraad de heer Hellmund. Dankwoord van Z.K.H.
12.15 uur Z.K.H. en gevolg begeven zich te voet naar het Gezaghebbershuis.
12.30 uur Buffetlunch.
13.30 uur Vertrek naar Rincon. Zanghulde van bewoners. Vandaar naar Goto en bezichtiging Flamingo's.
16.00 uur Vertrek extra vliegtuig.
16.15 uur Vertrek Z.K.H. en Z.E.
16.30 uur Aankomst extra vliegtuig op Hato.
16.45 uur Aankomst Z.K.H. en Z.E. op Hato.

zeer geanimeerde, schilderachtige avond en de Statianen genoten groot succes voor hun optreden. Een ongedwongen samenzijn.

Hedenmorgen vroeg begaf de Prins zich met de gouverneur aan land, waar Z.K.H. op het strand door de ondergezaghebber A. J. M. Poppe en door de Gezaghebber van St. Maarten J. Paap werd begroet. Ook hier had men voor de kust van een motorsloep in een bootje moeten overstappen, dat door de inwoners zelf, die in zee waren gelopen aan land werd getrokken.

Ten huize van de Ondergezaghebber waarheen het eerder gedebarkeerde gevolg zich had begeven, vond de officiële ontvangst plaats. Bij de commissie van ontvangst zagen wij ook het statenlid Cruger.

In zijn welkomswoord uitte de heer Poppe zijn vreugde over het feit, dat een lid van het Koninklijk Huis voor de eerste maal in de geschiedenis het eiland St. Eustatius betrad.

Vervolgens stelde gouverneur Peters een heildronk in op de Koningin en Z.K.H. Prins Bernhard. Als geschenk werd een schilderij aangeboden van de ruïne van de oude Protestantse Kerk van Statuis. Dit schilderij is vervaardigd door de heer Smit, die onderwijzer is op St. Maarten.

Alvorens zich naar de Schotsenhoek te begeven nam de Prins voor het logeergebouw staande, een aubade van de jeugd in ontvangst.

Op de Schotsenhoek wonen de uit Nederland geëmigreerden, die er een landbouw bedrijf zijn begonnen.

Na de bezichtiging hield Z.K.H. een receptie waaraan de gehele bevolking deelnam. St. Eustatius telt momenteel ongeveer 900 zielen.

De bewoners der drie Bovenwindse eilanden hebben in deze dagen wel overduidelijk hun aanhankelijkheid aan Oranje betoond.

Het bezoek van de Prins zal allen hun gehele leven bij blijven. Het was een heerlijk feest.

CURAÇAO

HET KONINKLIJK BEZOEK AAN VENEZUELA EN MEXICO.

's-Gravenhage — Het programma van het bezoek, dat Prins Bernhard aan Venezuela zal brengen, luidt als volgt:

Maandagmorgen 30/1: aankomst in Maiquetia.

Maandag 30/1 en Dinsdag 31/1: Verschillende bezoeken in Caracas.

Woensdagmorgen 1/2: Vlucht naar Maracay vanwaar in de namiddag naar Punta Cardón.

Donderdag 2/2: Vlucht rechtstreeks van Cardón naar Mene Grande; vandaar per auto en vaartuig naar Maracaibo, waar geluncht wordt en het Koningin Wilhelminaplein wordt geopend. In de namiddag terugkeer naar Caracas voor een afscheidsreceptie aldaar op Donderdagavond.

Vrijdagmorgen 3/2: Vertrek per vliegtuig naar Paramaribo.

Het programma van het bezoek aan Mexico luidt als volgt:

Donderdag 23/2: Aankomst in Merida.

Vrijdag 24/2: Aankomst in Mexico-City. Noenmaal in het Hotel del Prado. 17 uur: Officieel bezoek aan de president in zijn buitenpaleis 18.30 uur: Ontvangst van de hoofden van de Missie in het Hotel del Prado. 19.30 uur: Ontvangst van de pers in het Hotel del Prado.

Zaterdag 25/2: 10 uur: Kranslegging bij het monument van de Onafhankelijkheid. 14 uur: Noenmaal in het Paleis (Palacio Nacional) van de President. 17.30 uur: Ontvangst van de Nederlandse Gemeenschap van Merico-City op Hr. Ms. Gezantschap. 22 uur. Receptie op het Departement van Buitenlandse Betrekkingen.

Zondag 26/2: 11 uur: Mexicaans ruiterfeest (charreada), gevolgd door Mexicaans noenmaal. In de namiddag demonstraties van Mexicaanse ruiters, 21 uur: Avondmaal op Hr. Ms. Gezantschap, aangeboden door Zijne Koninklijke Hoogheid aan de President en Mevrouw Alemán, gevolgd door het uitreiken van Koninklijke onderscheidingen door Zijne Koninklijke Hoogheid aan leden van het Huis van de President.

Maandag, Dinsdag, Woensdag, 27, 28 Februari en 1 Maart: Tocht door de staat Michoacan.

Donderdag 2/3: Vertrek.

EEN HOFFI TE MARCHENA EN DE KVP

Gisteravond dankte de heer D. Capriles, die aanvankelijk de vergadering leidde, voor de gastvrijheid van de heer Hudson om ons andermaal in zijn Hoffi te willen ontvangen. De regen heeft velen er van doen afzien om deze vergadering bij te wonen en trachtte zelfs nog het luisteren te beletten door ongewoon hevig neer te vallen toen pas enkele sprekers het woord hadden gevoerd. Zij die spraken waren: de heer D. L. Capriles, de heer P. Lauffer, Mej. Adele Rigaud, de heer S. Rigaud, de heer J. Jonkhout, Mej. R. Panneflek, de heer H. Royer, Eerw. Pater H. Th. Willers, en Mevr. M. Jonkhout.

Een greep uit de vele onderwerpen: het nieuwe Statenlid; zelfstandig optreden in de Staten; de couranten zijn geen verlengstuk van de Statenvergaderingen; de taal waarin wij uitdrukking geven aan onze smart en onze vreugde: ons dushi Papiamento; de acht-acht; eenheid op basis van Christendom; de KVP wordt tegenwoordig uitgedaagd aan twee fronten te strijden: wij zullen vechten aan twee fronten; ontbinding van de Staten gewenst; bewijs, dat het onderwijs op de cunucu niet goed is, maar uit geen beschuldigingen in het wilde weg; het karakter van de KVP; de belastingverhoging en de rol van de Democratische Partij daarbij; de les van vijftig jaren.

FANCY FAIR.

Op 29 en 30 April en 1 Mei wordt er een grote fancy fair gehouden in de parochie van Pietermaai voor de nieuw te bouwen R.K. Kerk op Steenrijk.

ST. THOMASKRING.

Hedenavond houdt de St. Thomaskring een vergadering, waarin een nieuw bestuur gekozen zal worden.

LOFWAARDIG INITIATIEF.

De Land- en Zeemacht hebben de fijne attentie van de Asiento Sociëteit zeer weten te waarderen. Van haar was n.l. het lofwaardig initiatief uitgegeven de bekende muzikale klucht „Uw schoonste wensen worden vervuld" op Woensdag j.l. in Roxy voor de mannen van de land en zeemacht te vertonen.

Na afloop van de voorstelling werden de mannen met grote bussen van de Isla huiswaarts gebracht.

EEN WELGESLAAGDE RECEPTIE.

Ter gelegenheid van de uitroeping van de Republiek Bharat, het vroegere India, hielden de zonen van de nieuwe Republiek die hier op Curaçao woonachtig zijn een welgeslaagde receptie.

Een schat van bloemen sierden de zalen aan de Prinsenstraat en statig was de nieuwe oranje-wit-groene vlag gedrapeerd aan de achterwand.

Naast de photo's van Gandhi, en Nehru hingen die van het Koninklijk gezin der Nederlanden. De bijzonder commissie die deze feestavond georganiseerd had, bestond uit de heren Roberto Kimatra, Valeran Motaram, F. Manghanmal en E. Raghunath.

Leden van ons consulair corps en vertegenwoordigers uit alle kringen van ons volk kwamen hun gelukwensen aanbieden. Tijdens deze welgeslaagde receptie sprak de heer Mahtani een hartelijk toegejuichte heilwens uit.

Een rijk voorzien buffet verhoogde de feeststemming van alle aanwezigen, die geruime tijd bijeen bleven om dit zo belangrijke feest voor de Indiase volksgemeenschap te vieren.

Overal ter wereld lezen wij, dat de uitroeping van India tot Republiek grandioos gevierd werd. Het is onze overtuiging, dat de feestviering op Curaçao in hartelijkheid en oprechte zin niet onderdeed voor waar ter wereld ook.

VIERING INWERKING TREDEN INTERIM REGELING SURINAME.

Het bestuur van J.P.F. meldt ons:

Aangezien enkele leden de wens te kennen gaven hun vriend op Zaterdag 28 Jan. a.s. mede te nemen, heeft het bestuur besloten een introductie toe te staan, echter op kleine schaal.

Betrokken leden moeten zich echter met hun introducee's bij de heer J. ter Haar, Madurostraat 26 vervoegen, om een kaart te bekomen die op naam zal worden uitgeschreven.

P. MOHLMANN KOMT TERUG.

Deze dagen gaat Pater M. Möhlmann O.P., de secretaris van het Apost. Vicariaat, scheep aan boord van de „Boskoop" voor zijn terugtocht naar Curaçao.

NIEUWJAARSREDE VOORZITTER K.V.K.

Hedenmorgen half 10 hield de heer W. Mensing voorzitter van de Kamer van Koophandel een zeer belangrijke nieuwjaarsrede.

Wij hopen binnenkort deze rede in onze courant af te drukken.

TERUG OP CURACAO.

Gistermorgen arriveerde per P.A.A. uit Montreal de heer Ernesto Martijn, Consul Generaal van Haiti.

SCHEEPVAART-BERICHTEN.

26 Januari.

Manto van Barranquilla; *Mormacland* van Cristobal naar Pto. Cabello; *Geisha* naar Cristobal; *Livärden* van Bahia.

HOE WARM HET WAS.

De max. temp. van gisteren was 27.8° C (82° F) terwijl de min. temp. 23° C (73.4° F) be-3.8 m.m.

„VAARDIGE VINGERS".

De tentoonstelling „Vaardige Vingers" trok een groot aantal bezoekers in de negen dagen, dat zij voor het publiek was opengesteld, nl. 12622. De Tentoonstelling is nu gesloten. Er is echter al besloten om later, over één á anderhalf jaar, op de ingeslagen weg voort te gaan.

ZO WAREN HAAR MANIEREN.

Een hoeveelheid peper of soortgelijk bijtende stof werd een manspersoon door een gevaarlijk uitziende vrouw, in zijn ogen gegooid. De politie stelt een onderzoek in.

DIEFSTAL.

Bij de politie werd aangifte gedaan van diefstal van een gummi regenjas, ter waarde van fl. 40.

In gesprek met Anton van Duinkerken

Anton van Duinkerken (pseudoniem voor prof. dr. W. J. A. M. Asselbergs) werpt een blik uit het raam van zijn werkkamer, verschikt enkele paperassen op zijn bureau, neemt een verse sigaar en laat zich neer in de grote, leren fauteuil tegenover mij. Het is een stoel, die past bij zijn massieve gestalte en zijn breed gebaar, het gebaar van een man, die gewend is veel in het openbaar te spreken, het gebaar ook van de geboren Brabander, die zijn woorden graag met ferme gestes onderstreept. Hij heeft een vlezig, goedmoedig gezicht en kortgeknipt, grijzend haar. Ogen en voorhoofd verraden een scherpe intelligentie, een altijd parate geestkracht; mond en kin een weldadige bonhommie. De rolle, diepe stem vult het hele vertrek en overstemt gemakkelijk het ratelen van de melkkarren en het joelen van de schoolkinderen, die op dit tijdstip — het is elf uur in de morgen — de stille, beboomde Lomanstraat in het oude Zuid van Amsterdam als hun speelplaats beschouwen.

In het katholieke leven van Nederland neemt Anton van Duinkerken (hij werd 2 Januari 1903 te Bergen op Zoom geboren) een zeer bijzondere plaats in. Hij staat op een voorpost, hij schuwt het „niemandsland" niet, maar —— om de beeldspraak aan te houden — hij zorgt er steeds voor dat de achterwaartse verbinding intact blijft. Zijn houding wordt gekenmerkt door vooruitstrevendheid, ruimheid en grote zedelijke moed. Men zou kunnen zeggen, dat hij het werk van grote emancipators als Alberdingk Thym, Schaepman en Broere heeft voortgezet en voltooid. Overal stond en staat hij op de bres voor de verdediging van de katholieke cultuur, maar alle engheid, alle bekrompenheid is hem daarbij vreemd. Hij spaart het eigen kamp niet; hij houdt het fouten en gebreken voor en waakt tegen de dogmatische verstarring en extremisme. Vóór alles eist hij verdraagzaamheid en fel keert hij zich tegen degenen, die aan deze verdraagzaamheid, om welke reden dan ook, trachten te tornen en ten opzichte van andersdenkenden „met de ellebogen" werken. Hij komt in het harnas, wanneer hij — het doet er niet toe aan welke kant — symptomen bespeurt, die hem doen vrezen voor een beknotting van de menselijke rechten en vrijheden. Het behoeft dan ook geen betoog, dat hij een van de eersten was die de strijd aanbond met de leer van het nationaal-socialisme en hij deed dat o.a. samen met dr. Menno ter Braak, de man tegen wie hij jaren achtereen een heftige pennestrijd voerde.

„Vijftien jaar lang", zo schreef hij in zijn „In menoriam Menno ter Braak", „hebben wij elkander zo getrouw bestreden, dat het niet anders meer kon of wij rekenden op elkaar als goede vrienden."

Men kan gerust zeggen, dat Van Duinkerken de enige is geweest, die het tegen Ter Braak kon opnemen. Hij gaf hem geen duimbreed toe. Vast in zijn overtuiging geworteld, vergunt zijn vooruitgeschoven positie" hem nochtans een grote beweeglijkheid. Zijn fabelachtig geheugen stelt hem in staat spelenderwijs te beschikken over een eruditie die de meest uiteenlopende gebieden bestrijkt en in zijn slagvaardigheid maakt hij voortdurend gebruik van de gave welke hij van nature bezit: een groot gevoel voor humor.

Ziedaar een portret van mijn gastheer, dat — in het bestek van dit artikel — uiteraard niet meer dan een schets kan zijn. Maar ik moet hem ook nog sprekende invoeren. Hij kijkt op de klok en ik weet dat ik mij dien te haasten. „Over een half uur moet ik naar het station", heeft hij me gezegd. Wij hebben het al eerder gehad over het gebrek aan veerkracht, het gebrek aan geestdrift in alle sectoren van het literaire leven in ons land. Ook de katholieke jongeren „zitten waar zij zitten". In dit verband vraag ik hem, wat naar zijn mening de oorzaak is van deze lauwheid en hoe hij het élan verklaart, dat de katholieke jongeren vlak na de Eerste Wereldoorlog (hij was een van hen) aan de dag legden.

„Tal van factoren hebben daar de hand in gehad", zegt hij. „Vergeet niet dat het katholicisme in het begin van de twintiger jaren furore maakte in Nederland. Reeds in 1917 was De Nieuwe Eeuw, het strijdbare katholieke weekblad, opgericht. In 1922 bekeerde Frederik van Eeden zich. In datzelfde jaar werd de Nijmeegse universiteit geopend. En in '25 kwamen wij met De Gemeenschap. (Het katholieke literaire maandblad, in welks redactie, naast Van Duinkerken, o.a. Albert Helman, Jan Engelman en Anton Coolen zitting hadden). Waarom we er mee kwamen?

Poëzie en proza als wapens.

Kijk eens: toen de emancipatie van het katholieke volksdeel eenmaal een feit was, zag men, zowel op politiek als op cultureel terrein, verstarring optreden. De behoudzucht, de dogmatische houding en het feit, dat de opgerichte standsorganisaties de standsverschillen extra benadrukten, waren ons even zovele doornen in het oog. Wij wilden daartegen rebelleren en wij kozen poëzie en proza als wapens. Wij schreven vrije verzen, waarin wij aandacht vroegen voor de nederigen en de geringen, voor de lantaarnopsteker, de werkbroeder, de keuterboer, de fabrieksarbeider, de matroos, voor de simpelen van geest en de „zonderlinge zielen". De voorbije oorlog had onze menselijke deernis verdiept en die deernis hield geen rekening met standsverschillen. Wij waren vervuld van geestdrift en van het verlangen om te getuigen. En nu? De oorlog, die wij nu achter ons hebben, heeft de jongeren heel anders geraakt dan '14—'18 ons. De gevolgen doen zich jaren aanhouden.

Wat ik nu om mij heen bespeur is een restauratie-stemming, een klimaat, dat gunstig is voor het optreden van een clericale reactie. De literatuur is niet langer het belangrijkste voermiddel in het katholieke culturele leven. Ascesse en mystiek hebben haar plaats ingenomen en dat is ook een gevolg van die restauratiestemming.

De pogingen om een katholiek jongeren-tijdschrift op te richten hebben geen resultaat gehad. De bedoeling is nu de redactie van de Dietse Warande en Belfort, waarin Jan Engelman en ik voor Nederland zitting hebben, uit te breiden met enkele jongere literatoren, mensen als Mitchel van der Plas en Jan Leyten. Vooral Van der Plas is een veelbelovend talent". Hij kijkt weer op de klok en ik zie, dat het halve uur bijna verstreken is.

Vondelstudie.

„Hoe staat het met de Vondelstudie?" vraag ik (Van Duinkerken is sedert 1940 bijzonder hoogleraar in de Vondelwetenschap aan de Leidse universiteit). „Ik heb nog wel een paar studenten, maar over het algemeen is de animo in ons land niet groot meer."

Hij staat op en maakt een verontschuldigend gebaar met de half gestrekte rechterarm, die tengevolge van een auto-ongeval gedeeltelijk verlamd is. Als ik bij de deur sta, kijk ik in een van tabaksrook doortrokken kamer. „Staat er nog iets op stapel?" vraag ik. „Het achtste deel van de geschiedenis der Nederlandse letterkunde", zegt hij. „Geen poëzie?" „Voorlopig niet. Er is juist een tweede druk van mijn bundel Hart van Brabant uit."

Dan komt zijn vrouw hem verlossen. „Hij heeft practisch nog niet ontbeten", zegt zij. Teneinde mijn naam geen oneer aan te doen, maak ik mij haastig uit de voeten.

Bert Voeten.

De Holbewoners van het Wihelminaplein

Het is vechten tegen de bierkaai. Ik weet het. Een menswaardige gevangenis valt niet onder politiek, en er is geen geld mee te verdienen, en dus heb je op een eiland als Curaçao weinig bijval, als je streeft naar een opruiming van onze beestenstallen. Maar ik leg het bijltje er nog niet bij neer. Ook niet als zelfs zeer vooraanstaande heren vinden, dat het belachelijk is moeite te doen voor „kerels die niet beter verdienen". En ook niet als ik verneem, dat al de stukjes over de gevangenis — en nog tientallen andere artikeltjes — zorgvuldig verwijderd worden uit de spaarzame kranten, die de gevangenen zelf ontvangen.

Ik schrijf niet voor deze gevangenen, ik schrijf voor alle gevangenen, ik schrijf voor humane toestanden.

Nieuw werk zoeken voor hen heeft weinig zin. Er bestaat hier geen werk voor 150 mannen die in hokken en holen leven. Met meer klosjes garen en wat meer damspelen los je de kwestie niet op. Daar houd je kinderen een half uurtje mee zoet, geen gevangenen.

Publieke tewerkstelling is ook verkeerd. Wie er eens een keer uitgegleden is op zijn levenspad, behoeft niet voor heel het eiland te schande gezet te worden. Geen mens ziet zijn eigen fouten graag aan de grote klok gehangen. En bovendien heeft werken in het publiek bij de meesten ten gevolge, dat het schaamtegevoel wordt aangetast. De mens gaat er dus op achteruit; hij wordt slechter, en daarvoor is de gevangenis niet.

De enige oplossing is een nieuwe gevangenis buiten de stad, en daar de mannen aan het werk zetten.

Er zitten kosten aan verbonden, en daarop stuit natuurlijk veel af. Maar reken, dat de plaats die de huidige gevangenis inneemt, uiterst kostbaar is; dat een nieuwe gevangenis grotendeels door de mannen zelf gebouwd kan worden; en dat het millioenen-complex, dat enkele jaren geleden ontworpen is, voor Curaçao een luxe is.

Men kan zelfs op de dag van vandaag reeds beginnen met een ietwat menselijker behandeling. De verantwoordelijke heren moeten toch op de eerste plaats mensen zijn, die gevallen mede-mensen willen opheffen, en geen bestuurders uit de dagen van Olivier Twist.

Men kan toch beginnen met de clownspakjes af te schaffen. Vele beschaafde landen hebben dat reeds gedaan.

En dan moet het er toch eens van komen, dat de vrouwelijke gevangenen apart ondergebracht worden, Joost mag weten waar. Het is toch wel zeer onkies, dat een mannelijke directie en mannelijke bewakers vrouwen moeten oppassen. Dat komt zelfs nog niet in de binnenlanden van Brazilië voor. Laat men dan tenminste hiermee een aanvang nemen, een klein bescheiden vrouwengevangenisje.

Toe, dames van Curaçao, sta nu ook eens op!

S.

En David heeft de hemel gezien

Papa verkoopt miraculeuze linten en doet goede zaken

(Van onze Parijse correspondent)

David Walker een jongetje van veertien jaren, afkomstig uit Dallas in de staat Texas, die thans te Londen vertoeft, komt Zondag naar Parijs om de Fransen te vertellen hoe de hemel er eigenlijk uit ziet. Want .... hij heeft vijf uren in het paradijs vertoefd. Daarna vertrekt de kleine profeet naar .... Amsterdam, want de Lieve God heeft hem opgedragen ook de Nederlanders te bekeren. Davidje, die opereert onder leiding van zijn vader, spreekt steeds voor volle zalen en parken. Ook in Parijs wordt hem een grootse ontvangst bereid.

Het is een vreemde geschiedenis met Davidje. Toen hij negen jaar was, vertoefde hij eens geheel alleen in een kerk te Long Beach (Californië). Zijn ziel is toen uit zijn lichaam gevaren en ten hemel opgestegen, beweert Davidje. Het was er erg prachtig. Na een kort verblijf in het paradijs, dat volgens Davidje vijf uren geduurd moet hebben, is zijn ziel weer terug gevlogen naar de kerk.

„De knaap heeft vijf uren zitten slapen" beweren velen, „en hij heeft een heerlijke droom gehad."

„Niet waar", zegt Davidje", ik was klaar wakker. Ik heb niet gedroomd. Ik ben heus in de echte hemel geweest. Ik heb er gezongen met de Engelen. Ze hadden geen vleugels en harpen, zoals ik eens gelezen heb, doch ze waren slechts gekleed in een lang, wit kleed."

Toen Little David veertien werd, kon hij zijn missie beginnen. Begeleid door zijn vader en een zekere mijnheer Raymond Hoekstra, die beiden het zakelijke gedeelte verzorgen, trok hij door de States om de Amerikanen kond te doen van zijn ervaringen. In geuren en kleuren vertelt hij haarfijn wat hij in de hemel gezien heeft.

„Ik bevond me in een prachtige ruimte, die geen grenzen scheen te hebben. Alles was gehuld in een waas, welke een kleur had, die ik nimmer op de aarde heb aanschouwd. Hoog in deze oneindigheid bevindt zich een schitterend paleizencomplex, waarvan ik wel enige vormen kan natekenen, doch afmetingen had het niet."

Op een groot zwart bord tekent Davidje dan zijn gehoor de hemel voor en hij wijst er met nadruk op, dat hiermee andere fabels betreffende het paradijs voorgoed en definitief zijn vervallen.

Davidje probeert ook wonderen te doen. Men spreekt over mirakelen, doch de certificaten zijn thuis gebleven, aangezien de Amerikaanse autoriteiten hun onderzoek nog niet beëindigd hebben (sic).

In Londen kwamen David en Hoekstra samen in de Kingsway Hall, waar de meeting plaats vond. Ze waren beiden gekleed in een lang, wit zijden gewaad, droegen zwarte hoofddoeken en witte sandalen. De meetings zijn geweldig druk bezocht. Terwijl Davidje staat te vertellen over de hemel verkopen zijn vader en Hoekstra de „gezegende linten", mirakuleuze zakdoeken en vlugschriften. Ook worden er kaarten uitgereikt. Want kom men straks voor grote moeilijkheden te staan en Davidje is b.v. in China, dan is het voordeliger even naar Texas te schrijven, dan naar China te gaan.

De zaken lopen zo goed, dat Davidje er in Dallas een kantoor op na houdt met diverse mensen personeel. Hij heeft zelfs al een postbox. Bovendien kunt ge Davidje straks voor dringende zaken ook even opbellen. Per luchtpost wordt U dan na ontvangst van het verschuldigde bedrag een mirakuleuze zakdoek opgezonden, die ge slechts over de blinde ogen behoeft te leggen om er weer licht in te brengen.

Originele jeugdzorg in Italie

Een Walden voor kinderen

Kindersteden zijn er tegenwoordig verscheidene. Over andere landen kan ik in dit opzicht niet oordelen maar in Italië voelde men de behoefte aan kinderkolonies pas na de jongste oorlog. Ook vroeger zwierven over de straten van Napels troepjes jongens en jongetjes rond waarvan de burgerlijke stand het bestaan niet vermoedde en die portieken en manden als voldoende nachtverblijf beschouwden. Maar eerst nadat de geallieerde troepen kennis gemaakt hadden met de „sjoesja" (Italiaanse uitspraak van „shoeshine", 't gewone aanbod van de met borstel en schoensmeer gewapende kleuters) gingen mensenvrienden zich het lot van de dikwijls ouderloze zwervertjes aantrekken. 't Meest deden op dit gebied de katholieke priesters. Van een van dezen en zijn dorp is de geschiedenis merkwaardig genoeg om ze te vertellen.

Don Zeno Saltini is te Modena bekend als „de rode priester". Een poos geleden las men daar op de straten: „Weg met alle priesters behalve met Don Zeno." Evenals velen van zijn ambtgenoten trok hij zich het lot van verlaten kinderen aan, maar lang moest hij zoeken naar een onderdak voor zijn beschermelingen. Tot zijn oog viel op een verlaten concentratiekamp — Fosoli in de gemeente Capri — Hij vroeg aan de autoriteiten verlof zich daar te vestigen. Geen antwoord. Toen met kloek besluit een tien, twintig vrachtauto's gehuurd en er op los: in werkpak, broek trui, pet. Rustpozen vulden kerkliederen, op de harmonica voorgedragen. Protesten van gezaghebbers werden genegeerd.

't Eerste begin leek moeilijk: honderden monden te voeden en een verwaarloosd barakkenkamp in 'n stad te herscheppen zonder geld. De geallieerden gaven een tien millioen maar hoeveel is er nodig voor een stad van duizend zielen! 'n Kerk: links 't altaar, rechts het scherm voor de bioscoop, school, bakkerij, schoenmaker enz. Toen woonhuizen! Om electrisch licht te krijgen — zonder verlof te vragen had Don Zeno al voor driehonderdduizend lire opgesnoept — een bezoek bij burgemeester en prefect. „Als gij vijfhonderd kinderen hadt zoudt ge ze dan in het donker laten?" „Vijfhonderd kinderen?" „Ja, kijkt u maar uit het raam." Daar stonden ze en begonnen in koor te zingen: „Er zij licht, en het licht was er."

Krachtig optreden had ook nu weer succes en uit de geallieerde landen wist Don Zeno nog geld los te krijgen.

Tot nu toe vertelde ik niets bijzonders maar de Normadelphia gedoopte „broederstad" is in wezen anders dan de vele evenknieën. 't Is de schepping van een „rode" priester en moet naar zijn denkbeelden functionneren. Verlaten kinderen opnemen is niet voldoende. Men moet hun ook 'n vader en moeder geven. Daarom dient ieder die burger wil worden trouw te zweren aan de „grondwet." Deze gebiedt 't grootst mogelijke aantal kinderen aan te nemen: als de volwassenen al eigen kroost hebben mogen ze dit in geen enkel opzicht voortrekken. 't Minimum van de geadopteerden is zeven, het maximum twee en twintig. Familienamen bestaan niet. In de plaats daarvan komen de hoofdletters P.A. (piccolo apostolo, kleine apostel). Het gevolg is dat alle kinderen als 't ware één gezin vormen. In Nomadelphia kan niemand geld gebruiken of voor eigen gebruik waren opstapelen. De gemeenschap deelt aan elk huisgezin bons uit waarop men naar behoefte levensmiddelen, kleren, medicijnen, boeken enz. kan krijgen.

Het zal iedereen benieuwen hoelang dit Utopia dit „Walden" het bolwerken zal. (N.R.C.)

NIEUWS VAN OVERAL

DE PLANNEN VAN DE OLIEMAATSCHAPPIJEN.

New York — Naar de New York Times meldt bereiden Britse, Noordamerikaanse en Nederlandse oliemaatschappijen het grootste olie-uitbreidingsprogramma in de geschiedenis voor in de gebieden buiten Noord-Amerika en Oost-Europa. De maatschappijen zijn voornemens 2 a 3 milliard dollar te besteden voor de uitbreiding van installaties met 65%

Uit het overzicht van de individuele plannen, welke de Britse en Brits-Nederlandse maatschappijen aan haar respectieve regeringen en de Noordamerikaanse maatschappijen aan de E.C.A. hebben voorgelegd, blijkt dat deze maatschappijen verwachten haar productie van ruwe olie in 1953 tot 4892.000 barrels per dag te vergroten. De Brits-Nederlandse maatschappijen zijn voornemens de productie van de ruwe olie te verhogen met ongeveer 15% per jaar in het kader van een vijfjarenprogramma. Zij ramen, dat zij hierdoor voldoende olie ter beschikking zullen krijgen voor eigen behoefte en voor andere niet-Amerikaanse raffinaderijen en dat zij waarschijnlijk een surplus zullen hebben, dat zij in de Verenigde Staten hopen te verkopen.

EEN NASH BABY-AUTO.

New York — De Nash Motor Company heeft aangekondigd, dat zij een „Baby-auto wil gaan produceren die één duizend dollar zal kosten. De auto zou een motor van weinig p.k. en van buitenlands fabrikaat krijgen. Het model, waarmede gedemonstreerd is, had ruimte voor twee passagiers en een Italiaanse motor met vier cylinders van 18 p.k.; het benzine-verbruik was 4.5 liter op maximaal 80 km. en de maximum-snelheid bedroeg 100 km. per uur. De productie zou beginnen, wanneer er voldoende vraag naar bestaat.

SABA „MAJESTUEUZE SCHOONHEID".

De betekenis van Raynal

Het is in de schoonheidsleer altijd een probleem gebleven, waarom het tragische zo mooi kan zijn, als iets spreekt tot het medelijdend gevoel, schijnt alles voldaan om spoedig mooi te kunnen heten.

Ook in de geschiedschrijving is het tragische van geweldige betekenis, de ondergang van het Romeinse Rijk te beschrijven of „de herfstij der middeleeuwen" zijn onderwerpen, die boeien en subliem kunnen zijn.

In de moderne tijd zien wij belangstelling voor de ondergang van het Spaanse koloniale rijk. Men beschrijft deze niet vanuit het gezichtspunt van de revolutie van de kant van Simon Bolivar of San Martin uit, doch gezien vanuit het standpunt van Spanje, en men tracht de oorzaken aan te geven van dit inderdaad zeer tragisch gebeuren. Een gebeuren, dat nog tragischer wordt als wij het gevolg zien, van die opstanden tegen het Spaanse koning: een eeuw lang ontreddering in de verschillende republieken, tragisch ook wordt dit gebeuren, als wij de gruwel der verwoesting bedenken, die de opstand bracht. In Venezuela bijv. zou één op de vier burgers zijn leven gelaten hebben in de strijd van ondergang van het Spaanse rijk.

Wie stond achter de schermen?

Maar nog dieper gaat men. Wetend, dat de philosofen van vandaag de mensen zijn, wier gedachten geladen worden over 25 jaar, is men gaan zoeken, wie toch wel de geestelijke vaders zijn van de opstand onder Simon Bolivar en wie de ondergang hebben voorbereid.

De antwoorden zijn verschillend, doch men noemt de figuur van de Franse schrijver Raynal wiens werk over de koloniale mogendheden in 1770 verscheen; die de wereldopinie van die dagen geweldig heeft beinvloed. Men ziet het de philosoof was weer 25 jaar op de feiten vooruit.

Raynal, figuur uit vriendenkringen van Voltaire, Diderot, Montesquieu en Rousseau, schreef met zijn tijd mee. Gevoelig, sentimenteel, men zucht naar vrijheid. Hij gaf zijn publiek wat het wilde hebben en zijn geschriften werden gelezen.

De gehele ondergang van het Spaanse Rijk wordt nu wel helemaal tragisch wanneer men bedenkt wat een „prul-historicus" Raynal is naar objectieve maatstaven gemeten. Hij weet niet eens, dat Curacao ontdekt werd in 1499, doch hij schrijft 1527. Op school zou hij een slecht punt gekregen hebben, dat staat vast.

Zijn plaatje van de „shon" van Barbados, die zijn huilende slavin verkoopt, heeft Europa doen snikken. Hij heeft iets van een Multatuli.

Historisch genomen is zijn werk een grove onrechtvaardigheid tegen Spanje, het prachtige Spaanse rijk wordt beoordeeld op de feilen, opgediept uit de oude strijd litteratuur van Bartholomeus de las Casas.

Het boek deugt verder ook niet, om begrippen van godsdienst en moraal, zodat het, nadat het in Amsterdam in 1770 in het geheim verschenen, op de index van de Franse regering werd geplaatst en later ook op de kerkelijke index. Het is tragisch te bedenken, dat een dergelijk werk, als dat van Raynal, samengesteld uit gegevens die de emigranten en hem over de Spaanse landen verschaften, zulk een ramp over Spanje heeft gebracht.

Op de index.

Het werk werd verboden en werd daardoor des te meer gelezen. Het werd vertaald in het Spaans en men las het overal. Het las ook de reiziger von Humboldt. De auteur ontkende eerst, dat hij de maker was van dit werk. Later kwamen er nieuwe edities en Voltaire ging hem helpen met zijn onrechtvaardige slagzinnen over drie eeuwen prachtige cultuurarbeid verguisd door zijn sophismen als „toen vond men goud en syphylis in Amerika", toen deed men de H. Mis en sloeg de Indianen dood", „men lijdt honger, doch ieder speelt guitaar."

Nog steeds is het nodig voor de moderne mens eindelijk eens kennis te maken met wat Spanje tot stand bracht in Latijns Amerika. Voordat wij Hollanders nog als piraten aan de kim moesten verschijnen, hadden zij hier reeds universiteiten en heiligen. De Spanjaarden klagen, dat zij nog steeds moeten vechten, tegen de „leyenda negra", tegen de zwarte legende over Spanje als koloniserende mogendheid.

Madriaga durft in zijn werk over de ondergang van het Spaanse Rijk Raynal werkelijk een van de geestelijke vaders van de ondergang van dat rijk te noemen, zijn invloed, ook al was zijn werk wetenschappelijk onverantwoord, was enorm.

Het is als in de moderne tijd. Een speech van Wendel Wilkie over de noodzaak van de afschaffing van de kolonien maakt veel meer indruk als een antwoord daarop, dat hij kreeg in een boek van Franse Minister van Overzeese Gebiedsdelen uit verschillende honderde bladzijden bestaande. Hierin wilde deze minister aantonen, dat Wendel Wilkie te optimistisch was, daar er volgens hem nog heel wat volkeren onmogelijk de autonomie verleend kon worden.

Het woord is gesproken en met de snelheid van de moderne tijd is Wendel Wilkie's gedachte uitgedragen over de wereld en heeft het mee geholpen, tot wat Churchill noemt de „liquidatie" van het Britse Imperium en ook van de nieuwe constellatie in het Nederlandse rijk.

De invloed van Raynal

Von Humboldt schreef, dat men overal in de Spaanse landen het boek van Raynal leest, doch hij kon niet inzien, dat het de mening van de mensen ineens deed omzwaaien.

Emil Ludwig wijst er op, dat Simon Bolivar door zijn leermeester Rodriguez kennis nam van het werk van Raynal.

Raynal leefde wel zo onder de mensen, dat de bevrijder van Haiti, Toussaint de l'Ouverture op zekere dag een verschijning krijgt van een vrouw, hem mededelend, dat hij de persoon is, waarvan Raynal spreekt. Hij zal de „Spartacus" zijn, die vroeger in Rome tot de opstand riep. En volgens Stephen Alexis nieuw werk, „Black Dictator", werd hij ook aan de volksvertegenwoordiging voorgesteld als „de door Raynal voorspelde bevrijder." Een bewijs, hoe hij onder de mensen bekend was. In een Engels werk over de opstand in Haiti, geschreven door een zekere Rainsford, in 1808 reeds in het Nederlands verschenen, zien wij dan ook telkens Raynald als een autoriteit aangehaald.

Pater Aiguirre van Caracas heeft in zijn werk over de Franse veelschrijver Abbé de Pradt ook aangetoond, dat deze man niets anders doet, dan de ideeen doorgeven van Raynal. Men dient te bedenken, dat hij zich een vriend noemde van Bolivar, met wie hij in correspondentie stond.

Zijn werk niet verantwoord.

Ds. van den Bosch, in de vorige eeuw schrijvend over Curacao Een natuurlijk Raynal.

Reeds vroeger hebben wij gewezen op de invloed van Raynal op de geschiedschrijving in de West („La Union, Historische bladen 1945), wij zagen, hoe de Hollandse marine v.n. Lennep Coster in zijn reisverhaal over de West, het wonderlijke verhaal van Raynal over de schoonheid der vrouwen op Saba zo maar overneemt, zonder er geweest te zijn en zonder te vermelden dat hij dit verhaaltje van Raynal heeft gegapt.

Wij wezen op Raynal als geschiedschrijver van Suriname (Spectrum, Dec. 1945), doch fr. Fulgentius Abbenhuis, antwoordde ons in twee artikelen, dat hij die eretitel niet waard was (Spectrum Febr. Mrt. '46).

Voor de geschiedenis van Curaçao had hij toch wel enige waarde, zoals bleek uit een gedegen artikel van pater Latour in het inmiddels (helaas) reeds weer verdwenen tijdschrift „Lux" (jrg 2, no. 1), waarin hij bewijst, hoe de opinie over het zg. verraad van een der gouverneurs van Curaçao dient herzien te worden.

Wat precies de bron was voor Curaçao, weten wij niet. Raynal sprak de Miranda en kreeg gegevens van Aranda en anderen.

Napoleon las de Pradt en waarschijnlijk ook Raynal.

Naast Montesquieu vinden wij Raynal in de bibliotheken der universiteiten en colleges uit de Spaanse tijd.

De bekende abbé Gregoire uit de tijd der Franse revolutie staat onder invloed van het werk van Raynal.

De wegbereider tot de vrijheid van Argentinië, de deken Funes, laat in zijn werk over de geschiedenis van Argentinië duidelijk blijken Raynal gelezen te hebben.

Het is jammer, dat Latijns-Amerika als geschiedschrijvers figuren als Bartholomeus de las Casa, Thomas Gage, Raynal en Paul Blanchard heeft, want hun werk was vreselijk eenzijdig. Doch Raynal heeft bovendien nog meegeholpen aan de vreselijke vernietiging van het Spaanse rijk met alle ellende van dien.

De medicijnmannen van Afrika kunnen een verkoudheid genezen

(Speciale correspondentie)

De medicijn mannen van West Afrika zeggen, dat zij een geneesmiddel voor een gewone verkoudheid bezitten. Ook beweren zij een geneesmiddel voor rheumatiek te bezitten.

Reeds sedert de dagen van Livingstone, Mungo Park, Stanley en andere onderzoekers van Amerika, hebben reizigers verhalen van de zwarte medicijnmannen en hun merkwaardige geneesmiddelen mee naar huis gebracht.

Hoeveel waarheid stak hier in? Voor het eerst in de geschiedenis zullen Westerse medicijn mensen het antwoord op deze vraag te weten komen, want dr. Ralph Armattoe — zelf geboren aan de Goudkust — is tot de medicijn mannen doorgedrongen om hun geheimen te ontfutselen.

Geen wonderdokters.

Toen hij onlangs van de Goudkust terug kwam naar Engeland met 18 koffers vol met geneesmiddelen en kruiden en bergen inlichtingen, werden veel gissingen naar voren gebracht.

Nu heeft de dokter — hij is directeur van het Lomeshie Research Centre te Londonderry — iets van zijn reis en doel in het maandblad „West Afrika" geschreven.

Verwar de Afrikaanse medicijn man niet, schrijft hij, met de traditionele wonderdokters.

Het zijn mannen, aan wie eeuwenoude medische geheimen van het oerwoud overgeleverd zijn door hun ouders en grootouders.

Zij boden aan, hun kennis aan een wetenschappelijk onderzoek te onderwerpen. Hun behandeling van eczemen en wondroos is dikwijls succesvoller dan in Europa.

Wat zij genezen.

Onder de kwalen, die zij genezen zijn: steriliteit, impotentie, malaria, tuberculose, lepra, asthma, slapeloosheid en pokken.

„Wij geloven niet, dat ze deze ziekten allen kunnen genezen" zegt dr. Armattoe. Wat zeggen andere autoriteiten over deze geneesmiddelen van het tropische oerwoud?

„Oerwoud" geheimen.

Lord Hailey's „An African Survey" zegt:

Niet allen, die de medicijnkunde in Afrika uitoefenen, kunnen als wonderdokters betiteld worden.

Velen van hen worden hogelijk gerespecteerd, en het is inderdaad mogelijk, dat een studie van de kruiden, die door hen gebruikt worden, toegevoegd zouden kunnen worden aan de lijst van geneesmiddelen, zoals kinine, die de geneeskunde dankt aan primitieve medische practijken".

Aan de Goudkust heb ik een jonge cynische Engelse pathologist gesproken, die er van overtuigd was, dat de „oerwoud dokters" in het bezit zijn van vele voor de Westerse geneeskunde waardevolle geheimen. Het was zijn taak om deze te ontdekken.

Ik herinner mij een andere Engelsman, een rubber planter, die mij vertelde van twee van zijn neger „boys" die stervende waren aan de beet van de mamba slang en die herstelden, toen de plaatselijke medicijn man kwam en hen behandelde.

Het betalen van de rekening.

De moeilijkheid was, zei hij, het voldoen van de rekening van de „dokter". Want hij stond er op betaald te worden in levende kippen.

Gedurende de oorlog, werden er verschillende proeven genomen met inheemse geneesmiddelen, — soms met onverwachte resultaten.

Een plant, die in Oost Afrika als medicijn gebruikt werd, leverde een uitstekend schuim voor brandblusapparaten vloeistof.

Een wortel, gebruikt als vergiftig aas voor vissen, bleek als een afdoend insectenpoeder gebruikt te kunnen worden.

EINSTEIN DOCTOR HONORIS CAUSA VAN DE HEBREEUWSE UNIVERSITEIT.

Prof. dr. Albert Einstein, die zeventig jaar geworden is, heeft van de Hebreeuwse universiteit te Jeruzalem, waarvan hij een der directeuren is, de doctorsbul honoris causa ontvangen.

Einstein is de derde, wie deze eer te beurt valt. De eerste doctor honoris causa was prof. Chaim Weizsman, de tegenwoordige president van Israël, de tweede de thans overleden dr. Judah Magnes, de vroegere president van de universiteit.

SINT EUSTATIUS „VERGANE GROOTHEID".

De Tijger

13.

„Een man! Maar een man is van geen nut."

„Is dat je mening over mijn sexe?"

„U weet wat ik bedoel. Hij zal niet de kleinigheden doen, die nodig zijn.... het stoffen, vegen en dweilen. U moet een vrouw nemen.... een dagmeid, als u ze niet hier wilt laten slapen."

Blackham schudde weerspannig het hoofd. Hij wilde haar liever niet vertellen, dat de reden waarom hij een man genomen had — een die hij kende — een politieke was. Hij wilde geen vrouw laten „rondneuzen" in dit eigenaardige huis.

„Je moet mij mijn gang laten gaan, Ann", sprak hij „Maak wat eten klaar. Ik heb sinds vanmiddag niets gehad."

Ze was een karbonade voor hem aan het braden, toen er gebeld werd — tweemaal. Bezorgd wachtte ze op de derde maal — dat drievoudig alarm, dat altijd de Wreker aankondigde. Maar dat kwam niet. Deze late bezoeker was niet de man, die ze verlangde te zien om hem te bedanken. Met een zucht beantwoordde ze de oproep, en de deur open doende, bevond ze zich tegenover een zware gedaante, dicht gehuld in een jas en wollen das. Een paar wrede, diep liggende ogen gingen langs haar gestalte, en de harde, grote mond verwrong zich.

„Zo, ben jij Ann?"

„Wie.... wie wenst u te spreken?" vroeg ze.

„Je vader. O, het is niet nodig het hem te gaan zeggen. Hij zal heel belangstellend zijn me wéér te zien."

„Maar....?"

Hij duwde haar opzij, en bleef bij de deur van de zitkamer staan.

„Is hij hier?" gromde hij.

Haar gebelgdheid en vrees maakten haar sprakeloos. Maar de bezoeker nam zwijgen voor een bevestiging aan. Hij deed de deur open, en ging de kamer binnen, waar Blackham zat. Deze inval bracht een electrische uitwerking teweeg op Blackham. Hij zat kaarsrecht in zijn stoel, legde de krant op tafel, en staarde in de ruimte. De bezoeker ontdeed zich langzaam van zijn dikke das en hoed. Hij was een indrukwekkende verschijning — een man met bijzonder grove gelaatstrekken, vanaf zijn diepliggende ogen tot zijn enorme neus en dunlippige mond.

„Je schijnt — verrast?" vroeg hij.

„Anton!"

„Juist — Anton de Tijger. Geen prettige bijnaam, en zo ontoepasselijk, zoals je weet. En hoe behandelt de wereld jou, mijn vriend?"

„Waarom — waarom ben je hier gekomen?" hakkelde Blackham.

„Slechts om een oude kennismaking te hernieuwen. De laatste keer, dat we elkaar gesproken hebben, was in Parijs — het Café Girondon, in Montmartre. Ik geloof, dat we toen dwaas aan het kibbelen waren, en dat het resultaat hiervan was, dat we — we ons compagnonschap eindigden?"

„Ik wens hieraan niet herinnerd te worden. Dat is voorbij en afgelopen. Ik heb mij hier gevestigd.... levend van een miserabel pensioen...."

De Tijger lachte geamuseerd — een lach, die Blackham deed huiveren. Hij vreesde slechts twee mannen ter wereld: de ene was de Wreker, en de andere, deze loslippige, sinistere gedaante, die hem nu begluurde.

„Laat ons praten!" snauwde de Tijger, met een plotselinge veranderde uitdrukking.

„Waarover....?"

„Zaken. Er is een kleine aangelegenheid, waarin ik je hulp nodig heb. Slechts een beuzeling, maar veelbelovend."

„Ik zeg je...."

De Tijger stak de wijsvinger van zijn rechterhand op. Er ontbrak de top aan, en het gezicht hiervan — wuivende, zoals Blackham die dikwijls had zien wuiven — was oorzaak dat de tegenstrevende man zijn protesten staakte.

„Zoals ik gezegd heb, is het een heel eenvoudig zaakje, dat weinig gevaar inhoud. Voor gewaagde ondernemingen heb ik andere — helpers. Je hebt een dochter...."

Blackhams mond sloot zich, en er kwam een gevaarlijke blik in zijn ogen. Hier, als altijd, kwam zijn enige goede eigenschap in het gedrag. Ann was voor hem het heilige der heiligen.

„Je wilt wel zo goed zijn, mijn dochters naam hier buiten te laten", zeide hij.

„Mijn beste Blackham, dat is nogal onmogelijk, want alles hangt af van haar bekwaamheid, om een rol te spelen. Werkelijk, ik had haar bestaan vergeten, maar een zekere vriend van mij had het geluk een buitengewoon knappe serveerjuffrouw op te merken, in een heel fatsoenlijk restaurant in West End. Een paar eenvoudige informaties brachten aan het licht, dat zij niemand anders was dan je eigen dochter. Nogal een opmerkelijke samenloop van omstandigheden, daar ik juist verlegen zat om een knappe helpster."

Blackham sprong op, zijn gezicht vuurrood van verontwaardiging. Hij wees met zijn linkerhand naar de deur, zijn kunstarm hing slap terzijde.

„Je kunt beter gaan!" zeide hij moeilijk. „Ann is fatsoenlijk, en ik zou voor al de schatten ter wereld niet willen dat ze met jou samenwerkte. De weg is versperd, Anton, zowel als tussen jou en mij."

„Denk je dat heus?" de afschuwelijke ogen gloeiden als kolen. „Jij arme dwaas! Een woord van mij, en je maakt opnieuw kennis met de gevangenis. Ik heb documenten, bewijzen.... genoeg om je te laten hangen. Als deze vaderlijke genegenheid doorgaat, zal Ann haar lieve vader moeten missen. Luister naar hetgeen ik te zeggen heb."

„Neen."

„Zo, kun je met zo'n minachting neerzien op een bedrag van vijf honderd pond?"

„Ja — als het Ann betreft. In ieder geval, ik heb gebroken met die manier van leven."

„Absoluut bekeerd, hè? Ik zou dat slikken, Blackham, als ik niet heel wat afwist van je laatste streken. Ik vermoed, dat je liever voor de Wreker werkt?"

„De Wreker?"

„Ja. Die stomme gek, die je binnenkort in Queen Street zal doen belanden. Je springt uit je vel van woede, als ik zeg een baantje voor Ann te hebben, maar waarom toon je niet dezelfde geraaktheid als de Wreker haar voor zijn plannetjes gebruikt?"

„Je liegt!"

„Dat zul je zien. De kleine muis ontkomt schitterend, maar poes heeft scherpe klauwen. Eén sprong en.... Werkelijk, ik sta verstomd over je domheid. Als de Wreker afgedaan heeft met Ann...."

Blackham kon het niet langer verdragen. Hij greep een zware pook.

„Ga heen!" zeide hij hijgend. „Ga heen, voordat.... voordat...."

De Tijger lachte slechts. Zulke aanstellers brachten hem niet in het minst van zijn stuk.

„Je zult precies doen wat ik zeg, overwoog hij, omdat je je niet veroorloven kunt anders te doen. Als je gereed bent, bel mij dan op. Gerrard 23718. Maar het moet niet later zijn dan aanstaande Zaterdag. Dan zal ik je de details uitleggen, die gevolgd moeten worden. Als je intussen de Wreker spreekt, zeg hem dan, dat je een oude vriendschap vernieuwd hebt, en de dag der vergelding nadert. Dank je, ik kan de weg naar de deur wel vinden."

Maar Blackham volgde hem, uit vrees dat hij Ann zou spreken, en sloeg woedend de deur

Van Heinde en Verre

BISSCHOP VAN BERLIJN OVER DE GEINTERNEERDEN

Berlijn. — Konrad Kardinaal Graaf Von Preysing, de bisschop van Berlijn, heeft een beroep gedaan op de autoriteiten van de Sovjet-zone om de geinterneerden in de Oost-Duitse concentratiekampen recht te doen wedervaren. De kardinaal had met Kerstmis met andere kerkelijke autoriteiten de Oost-Duitse kampen bezocht. Hij zeide o.m.: „Opnieuw verhef ik mijn stem. Zolang het schandaal van de concentratiekampen voorduurt, is er geen vrede en eenheid voor ons volk. Wij hebben twaalf jaar geleden onder het bestaan van de Nazi-concentratiekampen geleden. Na de capitulatie hoopten wij evenals alle ander weldenkenden, dat er nooit meer concentratiekampen zouden zijn. Dagelijks komen wanhopige vrouwen en moeders, echtgenoten en vaders met de klacht, dat zoon of dochter, echtgenoot of vrouw plotseling is weggehaald en dat er sedertdien niets meer van hen is vernomen. Er is geen sprake van een openbaar proces. De weggehaalden zijn volkomen van de buitenwereld afgesloten en hebben geen verdediger."

„Neues Deutsland", het blad van de S.E.D., verklaart anderzijds, dat op verzoek van de partij de Sovjet-autoriteiten een onderzoek hebben ingesteld naar de kampen Buchenwald en Sachsenhausen. De kampen zouden worden opgeheven, daar de politieke toestand dusdanig is veranderd, dat internering van een groot aantal Duitsers niet meer wenselijk is.

ONTROLLING VAN PERKAMENTROLLEN

Cambridge. — Het museum van de Havard universiteit begint de ontrolling voor van 2000 jaar oude perkamentrollen, die in 1947 aan de oevers van de Dode Zee werden gevonden. Een rol is volledig uitgedroogd, er vielen stukjes perkament uit, vandaar de voorzorgen. De rol is in het Aramees gesteld, de taal die eens Christus in Judea gesproken werd. Zij heeft betrekking op de familie van Noach vóór de zondvloed. De ontrolling zal 6 maanden duren.

ANTWERPEN ALS OLIEHAVEN.

Brussel — Mits er zich niets onvoorziens voordoet, zal de haven van Antwerpen eind 1950 voltooid zijn wanneer Antwerpen dan 2 grote nieuwe olieraffinaderijen in de Noordelijke havenstreek zal hebben met een totale opbrengst van omstreeks 8 millioen ton per jaar.

Volgens „Het laatste Nieuws" zullen de raffinaderijen van de Beneluxlanden omstreeks 1953 hun jaarlijkse opbrengst hebben opgevoerd tot ongeveer 6.258.000 ton tegen 3.060.000 ton in 1948. Er zal een overschot aan nevenproducten zijn van ongeveer 2.700.000 ton, zodat de Beneluxlanden in overweging zouden kunnen nemen deze te exporteren, aldus Het Laatste Nieuws.

In 1953 zal België 6 raffinaderijen hebben met een theoretische productiecapaciteit van ongeveer 3.6 millioen ton per jaar.

CORRECTIE BELGISCH — DUITSE GRENS.

Brussel. — Volgens de Gazet van Antwerpen worden er onderhandelingen gevoerd omtrent de correctie van de Belgisch-Duitse grens. In April 1949 heeft België enige correcties gemaakt doch heeft de hem toegewezen correcties te Muetzenich en Roetgen niet uitgevoerd. Thans is de toestand enigszins veranderd. In de loop van dit jaar zal te Eupen in de rivier Vesder een dam worden voltooid. De Vesder ontspringt in Duistland in een gebied dat de Belgische regering in April jl. besloot niet te annexeren. Indien dit gebied Duits zou blijven, dan zou Duitsland de controle over de energie voor het tot ontwikkelen brengen van deze streek kunnen uitoefenen, waardoor de kwestie weer op de voorgrond is geraakt. België heeft nimmer afstand gedaan van zijn rechten op dit gebied en het is daarom duidelijk dat België in dezen een krachtige internationaal erkende positie inneemt, aldus het blad. Daarom werden er thans in Bonn onderhandelingen gevoerd met de Duitse regering.

DE ZACHTMOEDIGE ROVERS.

Milaan. — Een door twee gemaskerde rovers aangehouden reiziger in de buurt van Milaan wist onder inspiratie van de op hem gerichte schiettuigen zulk een hartroerend verhaal over zijn miserabele omstandigheden op te dissen, dat de bandieten hem niet alleen lieten gaan, doch hem zelfs een zakeentje van 1000 lire toestopten.

GERSTEKORRELS VAN 1800 JAREN.

Cairo. — Tot grote verrassing van archaeologen en plantkundigen zijn gerstekorrels, die 1800 jaar oud zouden zijn, begonnen te ontkiemen. De gerstekorrels in kwestie waren door Raymond Pons, de Franse consul in Cairo, gevonden in een kleine met teerzwachtels omwikkelde mummie, die hij bij een antiquair in Cairo had gekocht. Enige korrels zijn, op een vochtige doek gelegd, ontkiemd.

HANDEL IN ZUIGELINGEN.

New York — Twee juristen en een gehuwde vrouw verschenen te New York voor het gerecht, beschuldigd van samenzwering en onwettige handel in zuigelingen. Per baby werd een premie van $ 2000 gerekend. De handel had vooral plaats in Miami in de Zuidelijke staat Florida, „dat een waar Mekka voor ongehuwde moeders" is, die uit alle delen van de V.S. haar onwettige kinderen hier gemakkelijk kwijt wisten te raken. Alleen uit Miami werden in het afgelopen jaar 25 tot 30 onwettige baby's verhandeld naar New York en andere staten. Eén der beklaagden moest zorgen, dat de strikt zakelijk gedreven firma over voldoende zuigelingen beschikte, een ander zorgde voor de administratie en de gehuwde vrouw zorgde voor de baby's en het vervoer.

METEOR STRAALJAGERS.

Dordrecht — De maatschappij voor vliegtuigbouw „Aviolanda in Papendrecht heeft van de regering opdracht ontvangen voor de bouw van 150 Gloster Meteor straaljagers. Ook voor België zullen 150 daarvan gebouwd worden. De bouw geschiedt in samenwerking met de Fokkerfabrieken. De zgn. frontfusillage, bestaande uit neus, cockpit en staart met stuurvlakken, wordt gebouwd bij Aviolanda, terwijl Fokker de eindmontage verzorgt. De snelheid bedraagt 900 km.; zij zijn uitgerust met Rolls Royce Der Went-motoren in België gemaakt. Er zullen uitwerpbare stoelen in geplaatst worden, waardoor de piloten, wanneer zij plotseling het toestel moeten verlaten, als het ware uit het vliegtuig kunnen worden geschoten. Uit een vliegtuig springen is namelijk bij dergelijke snelheden niet mogelijk. Men hoopt in twee jaar de opdracht uit te voeren. Maandag waren 90 Harvard-trainers gereed, waarvan 40 voor Zwitserland en 50 voor de Nederlandse luchtstrijdkrachten. Van de zijde van Fokker wordt medegedeeld, dat alleen bij Fokker een opdracht van 300 Gloster Meteor toestellen is geplaatst. Fokker heeft op haar beurt bij Aviolanda de bouw van de delen uitbesteed, die aan de Fokker-fabriek zullen worden geleverd, die met de door haar zelf aangemaakte delen voor de samenbouw van complete toestellen zal zorg dragen.

HAITI TENTOONSTELLING TOERISTEN ATTRACTIE.

Een speciale attractie voor de Caraibische wintercruise passagiers zal de Haitiaanse Internationale Tentoonstelling zijn.

De 200ste stichtingsdag van Port au Prince, de hoofdstad, herdenkend, wordt deze viering als de grootste gebeurtenis bekend gemaakt die ooit in West Indië geschied is.

Honderden werklieden hebben in ruim een jaar tijd de tentoonstellingsgronden nabij de La Gonavebaai in een prachtig bebouwde wijk veranderd, waarop de voornaamste gebouwen en de tentoonstellingspaviljoens der vreemde landen de hoogtepunten zijn. Men is van plan de tentoonstelling zes maanden te laten duren. Het terrein met een oppervlakte van ruim 25 HA ligt langs de zee en één van de meest opvallende dingen is een groot bos van koningspalmen. Een prominente plaats onder de gebouwen in aanbouw is het Toeristenpaleis waar inzendingen locale handnijverheids en industrie artikelen tentoon gesteld zullen worden. Andere permanente gebouwen in de grote groep is het Paviljoen van de Haitiaanse Provincies en het Paviljoen voor Schone Kunsten. Een openlucht theater tussen de koningspalmen is de plek voor volksdansen, concerten en andere vermakelijkheden. De landen die tentoonstellingen houden en speciale paviljoens gebouwd hebben, zijn o.a. Frankrijk, Mexico, Argentinië en de Verenigde Staten van Amerika. Vaticaanstad is bezig een kapel te bouwen.

Haiti ligt thans binnen een paar uur afstand van New York en de Caraibische Luchtvaartlijn van Puerto Rico doet de nieuwe luchthaven van Port au Prince aan op hare reizen langs de eilanden. Het SS Puerto Rico loopt Ciudad Trujillo aan, vanwaar uit Port au Prince in minder dan een uur door de lucht bereikt kan worden.

VRIJWILLIG NAAR EEN ONBEWOOND EILAND.

Neurenberg — Het Neurenbergse weekblad „Wochenende" publiceert de inhoud van een dagboek, dat afkomstig heet te zijn van een der leden van de bemanning van een Duitse duikboot, die thans reeds gedurende bijna vier jaar een onbekommerd bestaan zou leiden op een van de Koraaleilanden in de Stille Oceaan. Het blad verklaart, dat een manuscript ter redactie werd aangeboden door een man, die verklaarde het weer mee te zullen nemen, indien hem zou worden gevraagd hoe hij eraan kwam. Alles, dat men te weten kon komen, is, dat het manuscript verzonden werd in een brief, die te Wellington gepost is. Volgens het dagboek verliet de Duitse duikboot twee dagen voor de capitulatie Duitsland van een niet nader genoemde haven. Na twee dagen deelde de commandant van de duikboot aan de bemanning mede, dat hij zich niet aan de geallieerden wenste over te geven. Het dagboek vervolgt: Besloten werd koers te zetten naar een eiland in de Stille Oceaan, dat ver buiten de normale scheepvaartroutes is gelegen. Het eiland, waarop de keus viel, is rotsachtig, door koraalriffen omgeven en begroeid met dichte bossen en struikgewas en lang gras. Het was aanvankelijk onbewoond. Twee grote riffen beletten ons het eiland te naderen, doch wij hadden nog twee torpedo's aan boord. Nu was de kust letterlijk vrij. Een klein dorpje, Neu Kiel, werd gesticht. Wij begonnen handel te drijven met de inwoners van het naburig eiland om aan tabak te komen. De duikboot wordt in prima conditie gehouden. Om beurten houden wij de wacht. De uitkijk krijgt een extra sigaret. Een van ons ontdekt hoe hij palmwijn kon maken. Het gaat ons goed, doch toch denken wij dikwijls aan thuis. Dan worden wij behalve jagers en vissers ook boeren en schaapherders. Wij bemesten het land met de as van verbrande bomen, met fijngehakte planten en vogelmest die wij op de rotsen vinden. Onze handel met de inboorlingen breidt zich uit. Doch dan in het voorjaar 1948 komt de eerste grote sensatie voor ons. Er komen tien boten aangevaren waarin zich inheemse mannen, vrouwen en kinderen bevinden. Zij gaan met hun gehele hebben en houden aan wal en vestigen zich op ons eiland. Wij zijn bijna verheugd over de komst van deze inboorlingen. Zij brengen leven op ons eiland en breken om tot nu toe letterlijk geheel mannelijke bestaan door de aanwezigheid van vrouwen. Wij kunnen heel goed met de inboorlingen onderweg. Er zijn thans genoeg vrouwen op het eiland. Wij zijn nu bijna allen getrouwd, sommigen van ons hebben reeds kinderen, aldus eindigt het dagboek.

Een officier van de Britse Admiraliteit levert het volgende commentaar op dit bericht: Het is bekend, dat zes Duitse duikboten in de laatste acht dagen van de oorlog uit de Noorse haven Bergen vertrokken. Vier hiervan hebben zich op de Atlantische Oceaan aan de geallieerden overgegeven.

HANDSCHRIFT VAN ALBERTUS MAGNUS ONTDEKT.

Dr. Friedrich Stegmüller, professor in de theologie aan de universiteit van Freiburg, heeft onder de 900 handschriften, die zich bevinden in de bibliotheek van de universiteit van Upsala, een oorspronkelijk handschrift ontdekt van de H. Albertus de Grote. Het nu ontdekte document is een fragment van een lezing, die deze heilige bisschop en kerkleraar in het jaar 1246 heeft gehouden aan de universiteit van Parijs.

Dr. Stegmüller heeft de Vereniging voor klassieke Philologie in Upsala van zijn vondst in kennis gesteld. Volgens sommige Zweedse bladen zou dit manuscript het oudste originele handschrift zijn van deze beroemde middeleeuwse theoloog.

De inhoud van het handschrift bevat commentaar op het Tweede Boek der Sententiën van Petrus Lombardus, dat de problemen der schepping en theoretisch-maatschappelijke vraagstukken behandelt.

BOEKENVERKOOP IN TSJECHOSLOWAKIJE

Praag. — De Tsjechoslowaakse regering heeft de verkoop van alle boeken verboden, welke vóór Mei 1945 zijn verschenen en zonder verschijningsdatum. Uitgezonderd zijn enkele categorieën, zoals goedgekeurde schoolboeken. De boekhandelaren moeten een lijst opmaken van de verboden boeken, die zij in voorraad hebben.

BONAIRE „LANDELIJKE VREUGDE AAN DE ZEE".

...ter hem dicht. Ann kwam uit de keuken, bleekjes en angstig.

„Wie — wie was dat, vader?"

„De duivel zelf."

„Wat zeide hij?"

„Niets — niets. Geef me wat te eten, kind. Ik — ik ben een beetje verstrooid."

Het voorval had een onaangename indruk op Ann gemaakt. Ze had niets gehoord van het gesprek tussen haar vader en de vreemde bezoeker, maar een blik op hun beider gezicht, toen zij in de kamer kwamen, was voldoende om haar te overtuigen, dat er twist geweest was. De volgende morgen kwam de nieuwe „bediende". Hij was een alledaagse jonge man, met een lijkkleurig aangezicht, uitstaande oren en geschoren hoofd, en hij bracht een goedkope ijzeren kist mee. Waar Blackham hem vandaan gehaald had, was een mysterie. Ann was verstomd.

„Is dat de man, waar u het over had?" vroeg ze.

„Ja. Een geschikte vent. Hij is lang op zee geweest, en kan van alles doen. Hij is mij warm aanbevolen door zijn laatste meester."

„En wie was zijn laatste meester — een gevangenisdirecteur?" vroeg ze bitter.

„Ann!"

Zij vermeed een twist, door ineens weg te gaan. Haar tehuis! Het begon méér dan ooit onmogelijk te worden. Maar enige dagen later was ze gedwongen te erkennen, dat „het meisje voor alles" niet zo'n slecht karakter scheen te hebben als het wel leek. Zijn naam was Timothy Bright, en hij maakte de stiefmoederlijke bedeling van de Natuur goed, door het bezitten van een rijk gevoel voor humor. Bovendien was hij niet afkerig van werk.

„Miss Ann", zeide hij, „u zou niet vermoeden, dat ik eens in een variété werkzaam was, hè?"

„Dat zou ik zeker niet. Wat deed je daar?"

Hij knipoogde ernstig.

„Achterpoten van een muilezel, in een klucht. Een pestbaantje was dat. Ik kreeg al de schoppen. Ik smeerde 'm en ging naar zee."

Dat was zo ongeveer zijn gehele levensbeschrijving. Wat hij deed, nadat hij de zee vaarwel gezegd had, wilde hij nooit zeggen, maar Ann had zo'n flauw idee, dat politie-bureaux en gevangenissen een rol in zijn ondervindingen speelden. Dit was de omgeving van haar huiselijk leven — een mokkende vader, een droogkomieke hulp met een twijfelachtig verleden in de huishouding. Leeks en Rogers, die de maatschappelijke zelfkant vertegenwoordigden, en de Wreker. Geen wonder dat ze haar betrekking waardeerde — en de kans die deze haar gaf, met een andere wereld in aanraking te komen.

„Ben je wel eens verliefd geweest, Ann?" vroeg Molly op een avond, zonder enige aanleiding.

„Nooit", antwoordde Ann nadrukkelijk.

„Dan moet je je bloeddruk laten onderzoeken. Daar heb je Mr. Reynolds, die al zijn best doet om aardig tegen je te zijn, en je bevriest heb gewoonweg."

„Wat praat je een onzin", zuchtte Ann, meer medelijdend dan boos.

„Kan een man niet aardig tegen een meisje zijn, zonder dat ze hysterisch wordt? Hij zou tegen ieder meisje vriendelijk zijn. Hij kan eenvoudig niet anders. Aan No. 22 zit een man, die zijn geduld verliest."

Molly droop af, om de woedende man te bedienen, en Ann glimlachte in zichzelve. Liefde was bij Molly een voortdurende kwaal. Ze maakte haar gehele leven uit; ze kon aan niets anders denken. Maar Ann had andere dingen aan haar hoofd. Tot nog toe had het leven haar niet goed gediend. Het had meedogenloos zijn stempel van schaamte op haar gedrukt. Ze wist héél goed, dat haar vader haar jarenlang onderhouden had met geld, waar hij niet eerlijk aan gekomen was. Daar had ze zich bij neer moeten leggen en dat was niet gemakkelijk.

Toen gebeurde er iets vreemds. Gedurende enige dagen was haar aandacht getrokken door een man, die begon bij Kettering te komen eten. Er was niets ongewoons in zijn voorkomen, maar ze had de onaangename gewaarwording, van nauwkeurig gadegeslagen te worden. In het begin was ze geneigd dit toe te schrijven aan haar verbeelding, maar ze zag dezelfde man twee keer op de bus, die haar naar huis bracht.

Ze werd erg ongerust, maar trachtte zich te bedaren, door zichzelve voor te houden, dat hij ongetwijfeld haar kant uitwoonde, en dat zijn blijkbare belangstelling in haar voortsproot uit het feit, dat ze medepassagiers waren, hoewel ze het tot nu toe niet opgemerkt had. Op de bus deed hij geen poging om met haar in gesprek te komen, maar hij zat gedurende de gehele reis de krant te lezen. Als zij uitstapte, deed hij dit ook, maar liep in de tegenovergestelde richting.

De volgende week had zij laat dienst. Dit wilde zeggen, dat zij in het restaurant moest blijven tot sluitingstijd, wat tussen tien en elf uur was. Donderdagsavonds hing er een zware mist boven Londen. Ann zag het door de spiegelruiten van Kettering, en stelde zich in het vooruitzicht van een akelige, langzame reis naar huis.

Reynolds kwam die avond laat en bleef tot sluitingstijd.

„Verschrikkelijk weer", zeide hij.

„Ja. Klaart het nog niet op?"

„Neen. Het is erger dan ooit. Woon je hier ver vandaan?"

Ann schudde haar hoofd. Ze had een voorgevoel, dat hij wilde voorstellen om haar te komen bezoeken, en ze had niet het minste plan, hierin toe te stemmen. Maar hij glimlachte en vroeg zijn rekening.

„Je bent gelukkig", zeide hij. De ondergrondse is het enige ding dat precies op tijd is. Goede nacht!"

Ze was kolossaal verlicht, want ze was begonnen met hem aardig te vinden. Doodmoe ging ze naar de kleedkamer om van kleren te verwisselen, waar ze ontvangen werd door Molly, die geducht aan het schelden was op het klimaat van haar geboorteland.

„Nogal een pretje, voor een meisje dat doodmoe is. Nu, ik zal niet thuis zijn voordat de melkboer komt. Billie, je hebt een reusachtige nieuwe ladder in je kous."

„Wat geeft dat?" brieste. Billie. Niemand kan eén hand voor ogen zien. Ga je zover met me mee, Ann?"

Ze stonden in Piccadilly Circus, door de mist turend naar de nummers van de volgepropte bussen. Ten laatste herkende Ann de hare, en vocht zich er in. Ze wuifde met haar hand naar Billie, en was weldra opgeslokt in een zee van mist....

Ze doezelde gedurende het laatste gedeelte van haar verlengde reis en werd met een schok wakker, om te bevinden, dat ze haar bestemming bereikt had. Het was maar tien minuten lopen naar haar huis, en ze holde over de bemodderde straatkeien om warm te blijven.

Twee minuten gingen voorbij, en toen kreeg ze het gevoel dat ze gevolgd werd. Ze keek om. mist was dik, en de straat slecht verllicht. Was het de echo van haar eigen voetstappen! Vooruit — harder. Hier en daar een flauw licht — en geen voetgangers, want het was over twaalven. Opnieuw hoorde ze dat vreemde „pad, pad" achter zich. Ze schonk er geen aandacht aan. De mist speelde haar parten.... Bij een kruispunt aangekomen, wilde ze de straat oversteken, maar stond plotseling stil, toen ze de koplantaarns van een langzaam rijdende auto op haar af zag komen. Ze stapte terug op het trottoir.

De zon krijgt kuren

Het wordt warmer op onze aarde

Milder klimaat binnen Noordpoolcirkel

Laten we het eens over het weer hebben.

Niet, omdat we niets anders te vertellen hebben, maar juist omdat er met dat weer iets heel interessants aan de hand schijnt te zijn. En we bedoelen daarbij niet het weer van vandaag, van de laatste tijd of zelfs van de laatste jaren, hoewel de kurkdroge zomer van 1947 op zichzelf al curieus genoeg was en de meteorologen voor een raadsel heeft geplaatst, dat voor het mensdom zelfs niet zonder angstige kanten is.

We bedoelen een vraagstuk, dat verder reikt: de klimatologische revolutie, die zich op de aardbol schijnt voor te doen en waarover geleerden steeds meer bewijzen hebben verzameld. Totnogtoe hebben zij daar weliswaar niet erg mee te koop gelopen, maar nu is zij dan ook in ruimer kring bekend geworden. En wie zou niet geïnteresseerd zijn te horen, dat ons klimaat — want daar komt de revolutie op neer — langzaam, maar onmiskenbaar warmer wordt?

In November 1948 hield de Deense premier een rede, waarin hij een nieuwe tijd aankondigde. Dit was geen vredesboodschap. Het was een weerbericht-op-zéér-lange-termijn. „In de laatste generatie," zo verklaarde hij, „zijn er veranderingen geweest, die een beslissende invloed op het gehele sociale leven hebben. Het klimaat is veranderd en daarmee de economische vooruitzichten. Deze verandering is op vele plaatsen ter wereld geobserveerd." In zijn rede had de premier vooral het oog op Groenland.

En inderdaad zijn daar de veranderingen wel zeer treffend. Ongeveer zeshonderd jaar geleden, toen ons klimaat een verandering ten ongunste onderging en intrad wat men wel eens noemt: de „kleine ijstijd", moesten mens en huisdier daar wijken voor het oprukkende ijs. De Eskimo hield het er nog het langste uit, maar ook hij gaf omstreeks het gebin van de 19de eeuw, toen het koude-offensief zijn hoogtepunt bereikte, de strijd op.

Groenland.

In de loop van de 20ste eeuw is het op Groenland echter weer veel milder geworden. De gletsjers zijn teruggeweken en het landschap is radicaal gewijzigd. En niet alleen kan men er weer aan landbouw denken, ook het Groenlandse visdieet is verrijkt: de kabeljauw heeft zich, verlokt door warm water, in groten getale aan de Groenlandse kusten gewaagd en is nu op het eiland dagelijkse kost geworden. En toch was er nog niet zo lang geleden een tijd, dat slechts weinige van deze vissen het verder dan het Zuidelijkste puntje van dit eiland brachten. Men heeft uitgerekend, dat de kabeljauw in de laatste 27 jaar 9° Noordelijker is doorgedrongen. Ook de haring heeft het hogerop gezocht. En vele vogels vertonen er zich, die vroeger Zuidelijker bleven.

Er zijn andere belangwekkende feiten. Spitsbergen, dat in het begin van deze eeuw slechts drie maanden zijn steenkool kon verschepen, heeft nu zeven maanden ijsvrije inlaadplaatsen. De gehele Noordelijke IJszee wordt trouwens zachter. Van alle kanten zijn bevestiging gekomen van wat de meteoroloog Scherhag de „verwarming van de Noordpool" heeft genoemd.

De wintertemperatuur in Kola, Archangel en Leningrad is sedert het einde van de 19de eeuw gestadig verbeterd. Toen Nansen in de jaren negentig zich met de *Fram* een doortocht baande door de Noordelijke IJszee, was het ijs gemiddeld 365 cm dik. De Sovjet-ijsbeker *Sedov* had tien jaar geleden op te tornen tegen ijs, dat 218 cm dik was. Ook het pakijs is minder geworden. Maar het sterkste voorbeeld van de klimaatverbetering in deze streken is wellicht Alaska. In de laatste halve eeuw, geologisch gesproken dus eigenlijk: plotseling, is de grote Muir-gletsjer 22 km teruggelopen. Dat is ongeveer 400m per jaar.

Sahara groeit

Klimatologische veranderingen beperken zich echter niet tot gebieden rond de Poolcirkel. Want wenden wij de blik naar aequatoriale streken dan blijkt het ook daar warmer te worden. Maar wat aan de Noordpool een voordeel is, economisch en sociaal, kan daar een catastrophe veroorzaken.

Men heeft reeds vastgesteld, dat in Afrika de Sahara naar Zuid zowel als naar Noord aangroeit, op sommige plaatsen met een snelheid van één km per jaar. Wanneer deze tendens doorzet dan kan men gaan spelen met de gedachte, dat de Afrikaanse neger nog eens naar een ander Continent zal moeten verhuizen. Althans, dat de randen van Afrika overbevolkt zullen raken. Men vergete niet, dat ook de Volksverhuizingen, die Aziatische volken naar Europa hebben gebracht, in verband gebracht moeten worden met een toen plaats vindende uitdroging van Centraal-Azië.

Al met al zijn wij dus, of wij het beseffen niet, getuige van een klimatologische revolutie. Langzaam maar zeker verlaten wij de „kleine ijstijd", die zoals men heeft kunnen constateren, ± 1300 heeft ingezet, en gaan wij een warmere wereldperiode binnen. Het stemt tot voldoening, dat wij in Nederland de langste klimaatgeschiedenis van de wereld hebben, van het begin der 18de eeuw tot heden. Hieruit blijkt duidelijk, dat de wintertemperaturen in ons land tot het begin der 19de eeuw gestadig daalden, maar daarna even gestadig stegen, hoewel er zich nu en dan strenge winters voordeden.

Wat is de verklaring voor deze temperatuursverbetering? Het antwoord is eenvoudig: die Sonne bringt es an den Tag. Nadat zij ruim vijfhonderd jaar met verminderde kracht de aardbol heeft beschenen, is de zon nu tot een nieuw warmte-offensief overgegaan. Dat de zon, naar geologische tijden gesproken, kuren vertoont, wisten wij reeds. Hoe kan het anders dat op Spitsbergen en Groenland steenkool voorkomt? Hier moeten eens tropische wouden zijn geweest, want zonder een verkommerd, door de zon verlaten tropisch woud geen steenkool! Maar dat zij op deze plaatsen weer een geïnteresseerder kijkje gaat nemen en elders haar stralingsactiviteit verhoogt, schijnen we nu historisch te kunnen observeren. En is het niet merkwaardig dat juist sedert de zon blijkbaar weer feller op de aardbodem schijnt het mensdom ook een uitgesproken, soms zelfs religieuze, verering voor haar aan de dag is gaan leggen? Is de naaktcultuur, zoals wij die kennen, niet een product van de 20ste eeuw? De zon krijgt kuren en de mensen doen een kuur. Tegelijk werpt de Pool zijn ijspak en de mens zijn kleren af.

(Elsevier)

Van de boekenplank:

De beschaving in het geding

Prof. Arnold J. Toynbee is de even geleerde als oorspronkelijke auteur van *Beschaving in het Geding*, uitgegeven door F. C. Kroonder te Bussum (6.90 Ned. Gld.), vertaald door dr. U. Huber Noodt. In stede van zoals zo vaak gedaan wordt, zich te verliezen in de details van het ogenblik, behandelt Toynbee in dit voortreffelijke werk bepaalde onderwerpen, waarbij de nationale psychologie telkens een hoofdtoon voert. Professor Toynbee beschikt daarbij over een zodanig apparaat aan historische kennis en, dat zeker even belangrijk is, over een zodanige diepte aan christelijke geloof dat zijn uiteenzettingen even breed als diep zijn. Dit boek bevat eigenlijk een aantal hoofdstukken, die met elkaar rechtstreeks geen verband houden; sommige zijn bewerkingen van lezingen, die de heer Toynbee hier en daar pleegt te houden. Het onderlinge verband, de eenheid van het boek om het zo uit te drukken, wordt gevormd door Toynbee's visie op de geschiedenis. Hiertoe wordt materiaal aangebracht uit het oude China en uit de Grieks-Romeinse wereld, waarbij de historische verschijnselen van het verleden vergeleken worden met soortgelijke evenementen thans. Een hoofdstuk „Herhaalt de geschiedenis zich?" is hieraan in het bijzonder gewijd. Merkwaardig verhelderend is in dit verband hetgeen Toynbee te vertellen heeft over de Sovjet-Unie als erfgename van Byzantium in verhouding tot West-Europa, alsmede over de kansen en waarden van een eventuele West-Europese Unie, de vorming dus van een derde grote mogendheid naast Sovjet-Unie en Verenigde Staten.

Naar onze mening terecht verwerpt Toynbee deze vlucht in het collectivisme, een gevaarlijk verschijnsel dat in Europa nogal aanhang vindt. Toynbee voorziet in elke vorming van een Europese unie de mogelijkheid van een herleving van Duitse hegemonie na zekere tijd en „degenen die aan Duitse verovering en overheersing ontsnapten, zijn dicht genoeg bij het vuur geweest en voldoende door zijn hitte gezengd, om de gevoelens dergenen te delen, die helemaal verbrand zijn".

Toynbee's visie is allerminst optimistisch, maar getuige het hoofdstuk". De betekenis van de geschiedenis voor de ziel" — toch niet zonder hoop. Een historieschrijver die uitgaat van Oxfords devies „Dominus illuminatio mea" alleen kan zeggen, dat „er stormen kunnen komen, die het edele en geliefde gebouw zouden kunnen doen instorten en geen steen op de andere laten. Maar als in die drie Latijnse woorden de waarheid over deze universiteit en over onszelf is gezeg, dan weten wij zeker, dat al mogen de stenen vallen, het licht waardoor wij leven niet zal uitgaan." (blz. 190).

Nederländse cultuur in het buitenland

's-Gravenhage — De Nederlandse culturele attaché's in Engeland, Frankrijk en België hebben onlangs een persconferentie belegd, waarop zij een uitleg gaven van hun werk in die landen. De eerste spreker was dr. D. E. de Jongh, die zeide, dat ofschoon de Van Gogh tentoonstelling en de uitvoeringen van het concertgebouworkest een groot succes zijn geweest, het over het algemeen gemakkelijker is het een en ander in de provincies te organiseren, zoals de Nederlandse Week in Manchester, die reeds tot haar derde week is verlengd en welke bestaat uit tentoonstellingen van Nederlandse kunst, Nederlandse boeken, oude boekbanden en drukken, en het houden van lezingen over het Nederlandse onderwijs en de Nederlands-Britse betrekkingen.

De heer Robert de Roos, cultureel attaché in Parijs, zeide, dat ook in Parijs slechts kunstuitingen e.d. van de eerste rang kans van slagen hebben, terwijl het veel gemakkelijker is de zaken in de provincie te arrangeren waar de culturele belangen hand in hand gaan met de economische belangen. Zeer belangrijk was ook de leerstoel in Nederlandse Taal en letterkunde aan de Sorbonne, welke leergang door ongeveer 20 studenten wordt gevolgd. Een soortgelijke leerstoel zal in November te Straatsburg worden ingesteld.

Spreker gaf verder verschillende voorbeelden van belangstelling in de Nederlandse cultuur zoals de Jongkind-tentoonstelling, het toneelstuk van Jan de Hartog „Schipper naast God", dat in Parijs 250 uitvoeringen beleefde.

De derde spreker was de heer Slotemaker van de Nederlandse ambassade in Washington, die sprak over de uitwisseling van studenten en professoren en die een uitleg gaf van het belang van de Koningin Wilhelmina leerstoel in New York. Hij gewaagde ook van het belang van de Nederlands-Amerikaanse universiteit-liga, die een nauwer contact tussen Nederland en Amerika mogelijk maakt. Het muziekleven in New York is groeiende en de Nederlander Jurriaan Andriessen heeft zich naam gemaakt en zal assistent worden van Koussevitsky. Er werd ook goed werk verricht door de Nederlands-Amerikaanse stichting door het uitnodigen van Nederlandse studenten naar de Verenigde Staten.

De laatste spreker was de heer Van den Berkhof van Kockengen, attaché in Brussel, die verklaarde, dat de belangstelling in België voor Nederland sinds de oorlog toeneemt. Hij legde het belang uit van films over Nederland, die zich bevinden in de cinematheek in Brussel.

UITBREIDING CULTURELE PRIJZEN

's-Gravenhage — Dezer dagen heeft de minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen, prof. dr. F. J. Th. Rutten, ten departemente een tiental prijzen uitgereikt aan Nederlanders, die zich in cultureel opzicht verdienstelijk hebben gemaakt. In een toespraak wees de minister erop, dat een in het buitenland woonachtige Nederlander, die onbekend wenst te blijven, zijn waardering voor de Nederlandse cultuur tot uitdrukking had willen brengen en daartoe een belangrijke som gelds aan het ministerie ter beschikking heeft gesteld ter verdeling onder die landgenoten, die een vooraanstaande plaats innemen in de Nederlandse culturele wereld. Hierna ging de minister over tot uitreiking der enveloppes, waarbij de vredesprijs werd overhandigd aan Henriëtte Roland Holst-van der Schalk voor de bevordering van recht en vrede in de samenleving. Mevrouw H. Laman Trip- de Beaufort kreeg de letterkundige prijs voor haar biografie van Gijsbrecht Karel van Hogendorp en mr. F. Bordewijk kreeg de letterkundige prijs voor zijn gehele oeuvre. De twee muziekprijzen gingen naar H. Henkemans voor zijn „Passacaglia en Gigue" en naar Rudolf Escher voor diens „Arcana Musae Dona". De prijs voor beeldhouwkunst werd ontvangen door Mari Andriessen voor zijn „Concentratiekamp." De architect J.J.P. Oud kreeg de prijs voor architectuur en zijn verdiensten voor het wederopbouwwerk. De sociale prijs werd ter hand gesteld aan mr. M.J.A. Moltzer voor zijn verdiensten op het gebied van de sociale zorg en de laatste prijs was voor prof. dr. A. Pannekoek, oud-hoogleraar in de sterrekunde.

'AERO HOLLAND' GAAT WERKZAAMHEDEN STAKEN

Amsterdam. — Naar het ANP verneemt, heeft het bestuur van „Aëro Holland" besloten zijn vliegbedrijf stop te zetten. De liquidatie van het bedrijf zal geleidelijk geschieden, doch vermoedelijk reeds ultimo Maart een feit zijn. Het bestuur van Aëro-Holland is tot dit besluit gekomen omdat naar zijn mening in Nederland op het ogenblik de voorwaarden ontbreken, die onontbeerlijk zijn voor de opbouw van een particulier vliegbedrijf naast de KLM.

Het grootste deel van het 60 man omvattende personeel van Aëro-Holland is gisteren ontslag aangezegd met een opzeggingstermijn van drie maanden. Een klein deel van het personeel zal in dienst blijven, omdat Aëro-Holland hoopt zijn relaties, zij het voorlopig niet meer met eigen vliegtuigen, te kunnen blijven bedienen. Er is nog geen definitieve beslissing genomen wat zal geschieden met de luchtvloot van Aëro-Holland, die op het ogenblik bestaat uit 3 Dakota's, 2 Beechcrafts, 5 Cessna's, 7 Koolhovens FK-43 en 1 Fokker S-9. Aëro-Holland werd eind 1947 opgericht.

Het bestuur van Aëro-Holland deelde nog het volgende mede: Van de regering was in 1947 toestemming verkregen om te vliegen met toestellen van maximaal 20 ton totaal gewicht. De periode van opbouw met het gebruik van deze vliegtuigen heeft inmiddels geleerd welk een nuttige functie het bedrijf van Aëro-Holland in de Nederlandse samenleving zou kunnen vervullen, maar tevens, dat een dergelijk bedrijf alleen tot ontwikkeling is te brengen, indien het zich in volle vrijheid kan ontwikkelen. Helaas is gebleken, dat dit niet zo is, doordat het bedrijf te maken kreeg met door de regering opgelegde beperkingen van commerciele en politieke aard, die haar concurrenten in andere landen niet in die mate kende en waardoor Aëro-Holland ernstig inboet aan slagvaardigheid. Vele gelegenheden tot het boeken van lading of passagiers zijn haar zodoende ontglipt. De bemoeiingen van de Nederlandse regering worden kennelijk mede ingegeven door de zorg om voor alles de andere nationale luchtvaartmaatschappij, de KLM, zo veel mogelijk te beschermen. Men schijnt in Aëro-Holland een gevaar van aantasting van de positie van de KLM als luchtvaartbedrijf te zien.

De directie zette uiteen, dat vóór de oprichting van Aëro-Holland de KLM geen ambities had op het charter-luchtvaartbedrijf, doch dat nauwelijks nadat Aëro-Holland was opgericht de KLM op dit gebied belangrijk meer activiteit ontplooide en dat de KLM thans tracht de geheel door Aëro-Holland ontwikkelde en op haar initiatief tot luchtverkeer gebrachte relaties tot zich te trekken.

De directie vervolgde. Daar het zeker niet de bedoeling van Aëro-Holland is de concurrentiestrijd aan te binden met een bedrijf, dat voor bijna 100% aan de staat behoort en daardoor over geheel andere middelen beschikt dan een particuliere onderneming besloot Aëro-Holland de regering mede te delen, dat haar bedrijf geleidelijk zal worden stop gezet. Het bestuur hoopt, dat andere inzichten in Nederland omtrent het wezenlijk belang van de Nederlandse luchtvaart en de betere internationale positie van Nederland het Aëro-Holland mogelijk zullen maken haar volledig bedrijf in grotere vrijheid weer op te nemen. Het bestuur betreurt dat een groot gedeelte van het personeel, dat zich vol enthousiasme aan de opbouw van het jonge bedrijf heeft gewijd, genoodzaakt wordt een ander bestaan te zoeken. Tot zover de directie van Aëro-Holland.

Nader verneemt het ANP, dat de N.V. Avio-Diepen en Frits Diepen Vliegtuigen N.V. hun werk normaal zullen voortzetten.

Katholiek Wereldnieuws

In 100.000 exemplaren is in Duitsland een vlugschrift verspreid, dat valse beschuldigingen inhoudt tegen Kardinaal Faulhaber en de Beierse minister-president Ehard. Deze zouden gezegd hebben, dat een oplossing van het vluchtelingenprobleem alleen in emigratie kan gevonden worden. De Kardinaal heeft nu een verklaring van alle kansels doen voorlezen dat deze voorstelling onwaar en van ophitsende aard is. Als eerste middelen heeft de Kardinaal aangegeven terugkeer in hun vroegere woonplaatsen en opneming elders op Duitse bodem.

— De Chinese communisten, aldus Radio Vaticana, zijn de laatste maanden „menselijker" geworden. Maar .... aldus de Vaticaanse zender, deze onverwachte wijziging in de politiek zal weer gewijzigd worden, als de communisten een andere politiek wenselijker achten. Zij hebben nu reeds aangekondigd, dat zij de Katholieke Universiteit van Peiping, die zij „een bolwerk van anti-communistische propaganda" noemen, niet zullen sparen ....

— Missionarissen gevraagd! Een Japans stadje van 9000 zielen waarvan geen enkel katholiek is, heeft de Missionarissen van het Onbevlekt Hart van Maria gevraagd priesters en zusters te zenden. Alleen de katholieke kerk, aldus de burgemeester, heeft de sleutel tot sociale vrede en geluk. Hij biedt een kerk en een mooi huis voor de priesters en de zusters aan.

— Vele Bisschoppen uit verschillende landen der wereld hebben weer verzoeken tot Rome gericht om de ten-hemel-opneming van Maria tot dogma te verklaren. De aanvraag van deze dogma-verklaring wordt thans reeds ondersteund door meer dan 3000 verzoekschriften, ondertekend door 113 Kardinalen, tienduizenden priesters en millioenen gelovigen.

— Onder de recruten van de Britse marine-jongens tussen 18 en 19 jaar — is een onderzoek ingesteld naar hun kennis op godsdienstig gebied. Eén op de 6 wist wat er met Kerstmis gevierd wordt. De helft van de jonge mannen kende van het „Onze Vader" alleen maar de twee eerste woorden ....

— De Engelse regering heeft besloten voor een proefperiode van 5 jaar een jaarlijkse tegemoetkoming van 1500 pond te geven aan het katholiek advies bureau voor huwelijkszaken als een van de officieel erkende organisaties voor huwelijksvoorlichting.

— Bij gelegenheid van de ambtsaanvaarding van de nieuwe Iraanse gezant bij de Italiaanse regering heeft deze Perzische diplomaat aan de H. Vader een waardevol tapijt aangeboden als geschenk van de Sjah van Perzië.

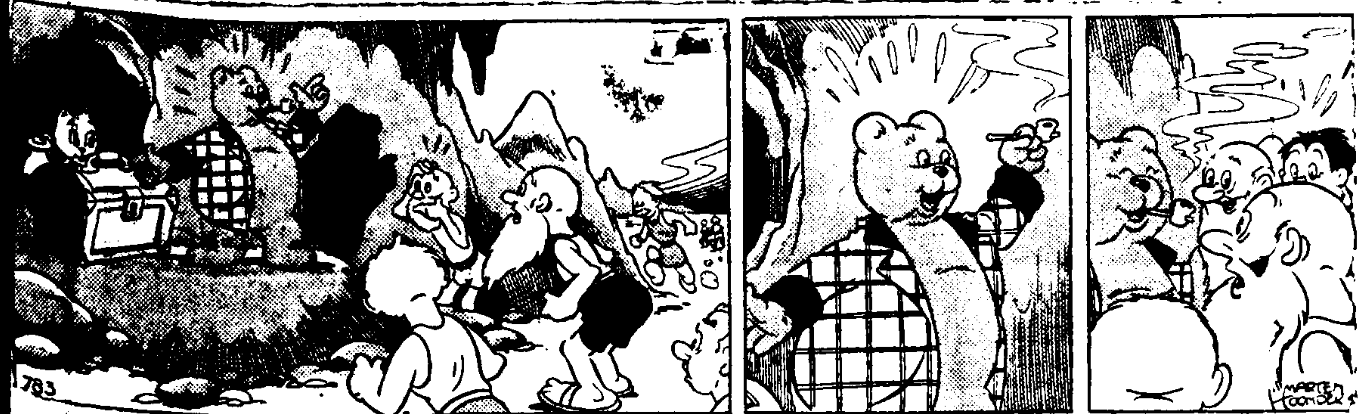
— Op initiatief van generaal McArthur komt ook in Japan, in het gebied van Himeji, een jongens gezel zal kunnen herbergen. Een tiental Missionarissen zal de leiding krijgen.

— Weet u, hoeveel Nederlandse Missionarissen, priesters, broeders en zusters in de buitenlandse Missies werkzaam zijn? .... Ruim 6000!

SINT MAARTEN „VREEDZAME RUST".

Tom Poes en de zeebodemschat

eer Bommel en Tom Poes kwamen dus uit de te voorschijn met een gedeelte van de Bomschat op hun rug. En omdat er net toevallig paar vismannen in de buurt waren, die een je verwonderd naar hen keken, begon heer direct een redevoering af te steken.

dele vishe ren! begon hij. Uit de ingewanden dit eiland hebben wij zo juist met levensgeeen gedeelte van mijn schatten naar boven racht. Jullie begrijpen misschien wel, dat ik dit eiland ben gaan houden. Dat is geen wonder, omdat ik met doodsverachting en heldenmoed dit eiland weer naar boven heb gehaald, slechts met de hulp van mijn vriend, Tom Poes. En daarom wilde ik jullie voorstellen om dit eiland voor de schatten uit deze grot aan mij te verkopen!

Je begrijpt, dat de vismannen verbaasd waren! Ze drongen om Bommel heen en mompelden opgewonden met elkaar. Eindelijk nam de hoofdman het woord.

— Afgesproken, heer Bommel! zei hij. Wij krijgen de schatten en u wordt heer van dit eiland ...

mith; 20.00 Nieuws; 20.15 Onder Hollandse vlag; 20.30 Zuigelingenzorg; 20.45 Gramophoonplaten-intermezzo; 21.00 Kitty den Haan vertelt een Vlaamse vertelling; 21.30 Actuele causerie; 21.55 Nieuws en sluiting.

P. C. J.

25.57-31.28

Vrijdag: 19.00 Nieuws; 19.18 Buitenlands weekoverzicht; 19.30 Nederland zingt; 20.00 Nieuws; 20.06 Surinaams Studentenprogramma; 20.20 „Wien bleibt Wien"; 20.40 Reportage; 20.45 Persoverzicht; 20.54 Orchestra Argentin: Jose Granados; 21.06 Financiële Econ. rubriek; 21.18 Avondwijding; 21.26 Nieuws en sluiting.

(A.V.R.O.S. 19 meter).

Vrijdag: 16.00 Reclameuitzending; 16.30 Voor de jarigen; Naar bed, zei Duimelot; 17.25 Omroep-advertenties; 17.45 Ouverture In Memoriam en Ballet Suite; 18.15 Comité Christelijke Kerken; 18.35 Dinermuziek; 18.45 Nieuws; 19.05 Hindostaanse uitzending; 20.05 V.I.P.; 20.20 U vraagt, de Avros draait; 20.35 Surinaamse Slagzinnen. 20.40 U vraagt, de Avros draait; 20.55 Nieuws en sluiting.

LICHTFLITSJES.

Ik heb mijn hond terug. Nu kan ik weer rustig slapen, de hemel zij dank. Maar je raadt nooit waar ik hem tegen kwam.... in Marchena, waar we gisteravond vergadering hadden. Dat zit zó. M'n vrouw moest op visite bij een vriendin, die jarig was vlak bij de kerk van Wishi en ik moest mee, als beschermheer tegen duistere elementen, de regen en de plassen. Toen zij veilig in een stoel geankerd lag bij een stapel koekjes, gevoelde ik me overbodig, zei zulks en ging. Naar onze vergadering. Een tijdje had ik buiten het hek staan luisteren naar de muziek, toen er een lichte auto arriveerde. Twee mannen stapten er uit, die ik herkende als lijfwachten van je-weet-wel, en waarachtig in het blanke heiligdom zelf troonde iemand wiens kin onzichtbaar is. En toen begonnen de sprekers. En hoe verder de vergadering vorderde, des te meer bibo de man in de blanke wagen werd. Wat doet-ie ook bij het vuur? Als gestoken door en maribomba kwam hij overeind, toen een der stemmen van onze loudspeaker een splicación chiquito gaf over zijn komende verschijning in de Staten, maar de kop van de blanke wagen gebood hem onzacht om kalm te blijven. Een te lage positie bij de Commissie van Ontvangst, een enigszins dragelijke positie bij de Commissie van Uitgeleide. En juist toen de stem hem had gewaarschuwd het Kabinet niet te laten vallen met de verzekering, dat wij dan ook nog een paar verrassingen achter het handje hadden, — op dat moment stompten twee hondenpoten in mijn maagstreek en vleide een hondenkop zich in mijn handen, zijn trouwe ogen in de richting van mijn gedoofde sigaar gewend. Toen kon me die hele blanke wagen met inhoud gestolen worden en ik was blij, dat de regen een excuus was om het slagveld te verlaten en een goede proef voor mijn nieuwe plastic-regenjas. De vriendin van mijn vrouw schrok zich een aap van de hond, die zich helemaal niet gedroeg als een verloren zoon, en mijn vrouw deed erg blij en gaf het arme beest een koekje, alsof het een ridderorde was voor moed, beleid en trouw tijdens de afgelopen dagen.

Kay Van Punda.

tuigbenzine met hoog octaangetal.

Het voor 1950 uitgetrokken bedrag voor research bewijst, dat de zich over vele jaren uitstrekkende practische ervaring van de Koninklijke/Shell Groep het vertrouwen in research heeft bevestigd.

Ontvangen

Van de firma M. van Wilpen ontvingen wij een kistje Chileense Santa Rose pruimen, prachtig van uiterlijk en heerlijk van smaak en voor ons een grote verrassing nu de kalender Januari aanwijst.

Dank zij het initiatief van de actieve heer Van Wilpen, die indertijd als eerste Chili betrok bij import van vers fruit op Curaçao, kennen wij geen seizoenen meer in onze keuken!

Ook met kersen werd reeds een proef genomen en het ligt in de bedoeling om nog veel meer soorten fruit uit Chili te importeren.

Wij wensen de heer Van Wilpen succes toe!

Hedenavond draait West-End 'The Loves of Carmen'. De hoofdpersoon Rita Hayworth oftewel prinses Rita Khan. Wie zou dat geval niet eens willen zien? Het is een moedig leven van een vurige jaffer, omlijst door schone muziek. Het verhaal is gebaseerd op de liefdesgeschiedenis geschreven door Prosper Merimee. Volgens de filmcritici is Rita de ideale Carmen. Het schijnt, dat Ali Khan er ook zo over gedacht heeft. In ieder geval, wie een gezellige vaond wil hebben, ga dit week-end naar West-End. De dames krijgen bovendien nog mooie toiletten en shaals te bewonderen. De heren zullen zich eveneens amuseren. Moeder Rita deed het goed in haar jonge jaren.

voetbalpraatje over het komende week-end

B KLASSE.

komende week-end is uk bezet met voetbal. We e Portugezen optrekken et Stadion om daar San o tegemoet te treden. Vast r wordt het een pittige vaarbij we de strijdlustige ezen de beste kansen ge-

neer Vesta, dat Zondag ontmoet de zaak ernstig t, dan is helemaal niet oten dat de militairen len. Daar rekenen we echo vast op want de S.V. nen laten de laatste tijd t ze goed op dreef zijn. Boweten ze er evenals de ezen de spanning in te . Het is best mogelijk dat unten sportief delen.

iantes I zal Zondag Scherwel I heel vriendelijk ontn met een lachend gedat rood-groen appeltje . Dat wil voor Estudiangen een stap dichter bij mpioenschap.

. dat niets liever ziet dan herpenheuvel Estudiantes om doet moet zelf optregastheer van Unidos. o politiemannen nog altijd n kampioenschap denken hten we een felle doch ve ontmoeting met een overwinning voor P.S.V. can gaat het veld op met tuiging dat ze de Eastern el klaar krijgen. Toch ze oppassen, anders kon l eens gebeuren dat de van Montagne abao voor rassing zorgen.

C klasse gaat Sithoc de dernemen naar Suffisant r kennis te maken met Wanneer Sithoc werkehet terrein verschijnt, overwinning mee naar

P.S.V. II gaat een bezoek afleggen bij Asiento. We kennen de kracht van de P.S.V. reserves niet, die van Asiento zoveel te beter. Het is niet uitgesloten dat ze de buit delen.

Estudiantes II — Scherpenheuvel II gaat Zaterdag niet door. Scherpenheuvel gaat het Prinselijk bezoek aan Bonaire opluisteren met muziek.

Bij de Junioren zullen Vesta en Sithoc elkaar bekampen. Twee krachten die zich geheel geven om de overwinning in de wacht te slepen. Wie zal het zijn?

Unidos gaat naar Scherpenheuvel om daar hetzelfde stoutmoedige stukje uit te halen als tegen S.U.B.T. Mochten de Sch. boys nog last hebben van smaldeel-benen dan komen ze daar zeker meer klaar. Scherpenheuvel dat nog altijd een redelijke kans heeft op de titel zal alles in het werk stellen die kans te behouden. We wagen ons niet aan een voorspelling.

Voor Estudiantes is het een zware gang naar het stille Vredeberg waar S.U.B.T. hen zal ontvangen. Wanneer de blauw-gelen de zure pil die ze verleden week te slikken kregen nog niet hebben verwerkt, zal dat een hele verlichting zijn voor de bezoekers. Komt S.U.B.T. echter weer fris en strijdvaardig voor de dag, dan blijven de punten op Vredeberg.

De heer Dinnissen die als trainer de reis mede maakte, was ook vol lof over de sportieve wijze waarop zowel de Haitianen als de Arubaanse spelers de wedstrijden speelden. Wij komen dan ook tot de conclussie dat deze reis weder veel heeft bijgedragen om de reeds bestaande sport en vriendschapsbanden tussen Haiti en Aruba te versterken.

ARUBA

DE ARUBAANSE SPORTVERENIGING R.C.A. TERUGGEKEERD.

Maandagavond omstreeks 8 uur keerde de Arubaanse Sportvereniging RCA vanuit Haiti terug. Vele vrienden en belangstellenden, waaronder wij de Secretaris van de Aruba Voetbalbond opmerkten, waren bij de aankomst tegenwoordig.

Uit een kort gesprek dat wij met enige spelers mochten hebben, vernamen wij dat zij enige pleizierige wedstrijden in Haiti gespeeld hadden. De laatste wedstrijd tegen Haiti werd met 2—2 gelijk gespeeld. Vol lof waren allen over de gastvrijheid der Haitianen en over de sportiviteit van het publiek.

Bovenwinden

DE RADIOBAKEN OP SABA WORDT AFGEBROKEN.

Hedenmorgen vertrok de Heer R. C. Bos Verschuur per K.L.M. naar de Bovenwinden. De Heer Bos Verschuur die technisch ambtenaar is bij de L.R.T., gaat de radiobaken op Saba slopen en haar overbrengen naar het vliegveld van Aruba. Deze radiobaken was reeds sedert 28 April 1949 door de P.A.A. buiten dienst gesteld.

AGENDA

BIOSCOPEN:

WEST-END: „The loves of Carmen" 19 en 21.15 uur.

CINELANDIA: „The great Gatsby" 19 en 21 uur.

ROXY: „Melody time" 19 en 21 uur.

PASANGGRAHAN: Tafeltennis 20 uur.

ST. THOMASCLUB: Vergadering St. Thomaskring 20 uur.

LUCHTPOSTSLUITING: De luchtpostsluiting voor Nederland en Suriname is tot Zaterdagmiddag 16.00 uur. (Op Hato tot 18.30 uur.)

APOTHEKEN: De weekdiensten der apotheken worden waargenomen door: *Botica Wilhelmina*, Hendrikplein 7, tel. 2380 en *Botica del Pueblo*, Bredestr. 82, (O), tel. 3718.

WIT-GELE KRUIS: De nachtdienst der verpleegsters wordt waargenomen door *Zuster v. Oosterhout*, Bacobaweg 1, (Dominguito) tel. 5311.

SYNAGOGEDIENSTEN: Synagoge „Mikvé Israël", Columbusstraat: Vrijdag, 27 Januari te 18 uur Avondgebed van de Sjabbat — Daarna Sabbatwijding in de Vergaderzaal.

Zaterdag, 28 Januari te 8.30 uur Sjabbat-ochtenddienst — Schriftlezing: Exodus 10 t/m 13: 16; te 16.30 uur Jeugdbijeenkomst; te 18.15 uur Avongebed.

COLONNE RODE KRUIS: Ingeval van nood bellen: J. R. v. Geffen, 3689 (dag en nacht).

OPENSTELLING TELEGRAAFKANTOREN:

Telegraafkantoor Wilhelminaplein (CWZ-gebouw): dag en nacht geopend.

Telegraafkantoor Handelskade 18; dagelijks van 0700—2400

Telegraafkantoor Curaçao — Hato: dagelijks van 0700 — 1900.

CUROM.

Vrijdag: 18.30 Kinderuitzending voor oudere kinderen; 18.50 Dinermuziek; 19.20 Uitzending in het Papiament; 19.35 U luistert deze week naar Paul Hinde-

WACHTDIENSTEN.

C.P.I.M.

Telegram Afdeling: 23 — 7.30 B. J. Lubbers, tel. 2928.

Personeel Afdeling: M. B. Lansink, Hotel N.P. tel. 2330, b.g.g. tel. 2843/2844.

Materialen Afdeling: M. Plaisier, J.D. Troepiaalweg No. 19, tel. 3220.

Geneeskundige dienst: 28/1 (12.30) — 30/1 (7.30): Dr. J. Podvinec, tel. 2624, b.g.g. tel 2844/2289.

C.S.M.

Rederij: J. Hemmes, tel 2701.

Dok Afdeling: L Boeren, tel. tel. 289.

Scheepsagentschap: 8 — 23 uur kantoor, tel. 2458/2551; 23 — 8 uur A. Bloemink, tel. 2288.

Dok Afdeling: A. van Hasselt, tel. 2468.

Prot. Gem. Emmastad: Vrijdag 27 Jan. 20.15 Bijbellezing. Verdere behandeling van de profetie van Amos. Zondag 29 Jan. 9.30 Kerkdienst in de Emmastad. Voorganger Ds. C. Th. Steenstra.

Dr. J. Eykman Jeugdbibliotheek: Iedere Donderdag van 17 — 18 uur. Uitlenen van boeken in de consistoriekamer.

Bridge drive: Uitslag van de op Dinsdag 24 Jan. j.l. gehouden Bridge drive in Club Asiento luidt als volgt: 1e prijs fam. Schrils met 3500 punten; 2e prijs fam. Kappel met 3070 punten; 3e prijs fam. v/d Brugge met 2660 punten.

Researchwerk van de Shell

De Koninklijke/Shell groep heeft in haar budget 1950 voor research werkzaamheden in dat jaar een bedrag van 70 millioen gulden opgenomen, te besteden door de gezamenlijke laboratoria van de Groep in Nederland, de Verenigde Staten en Engeland.

Ten einde een beeld te geven van hetgeen door de Koninklijke/Shell Groep op dit weinig spectaculaire gebied wordt verricht, zij vermeld, dat in deze laboratoria vele honderden specialisten op wetenschappelijk gebied naar nieuwe toepassingen voor de uit ruwe olie verkregen eindproducten en de op aardolie gebaseerde chemische producten zoeken. Zij verrichten tevens onderzoekingen om de doelmatigheid dezer producten te verbeteren. Verder trachten zij de reeks nieuwe producten gestadig uit te breiden.

De voornaamste laboratoria bevinden zich in Nederland te Amsterdam en Delft, verder te Thornton bij Liverpool) en in de V S. in Emeryville (bij San Francisco), Houston en Woodriver. Hiernaast beschikt de Groep over proeftuinen van grote uitgestrektheid in Modesto (Californië) en in Woodstock in het Engelse graafschap Kent. Ook het Laboratorium te Amsterdam beschikt over een bescheiden proeftuin. Ongeveer 3500 werkers wijden zich in deze en andere laboratoria aan researcharbeid, gesteund door een outillage, die tot de modernste en best uitgeruste ter wereld mag worden gerekend.

Het researchwerk strekt zich uit over alle aspecten van de aardolieindustrie, van het zoeken naar meer efficiënte en economische methoden voor het opsporen en winnen van aardolie tot het ontwikkelen van verbeterde en goedkoper producten voor industrieel en huishoudelijk gebruik. Een belangrijk onderdeel vormt het researchwerk op het terrein der op aardolie gebaseerde chemische producten. Dit heeft geleid tot de ontwikkeling door de Groep van een petro-chemische industrie en reeds produceren vele fabrieken een uitgebreide reeks van chemische producten (oplosmiddelen, kunststoffen, reinigingsmiddelen en vele andere) voor de industrie, de landbouw en voor huishoudelijk gebruik. Fabrieken vindt men in Amerika in Martinez, Dominguez en Houston, in Engeland te Stanlow bij Liverpool en in Nederland te Pernis (Rotterdam).

Eveneens belangrijk is het researchwerk ten behoeve van de landbouw, dat ten doel heeft de landbouw te steunen bij de productie van meer voedingsmiddelen tegen lagere prijzen. Zo ziet men de ontwikkeling van zeer doelmatige chemicaliën ter bestrijding van insecten, schimmels en onkruid, welke een schade van millioenen jaarlijks aan de oogsten toebrengen. Ter bestrijding van onkruiden is het gebruik van speciale oliën, hetzij op zichzelf hetzij in combinatie met andere dodende middelen zeer effectief gebleken. De Groep houdt zich thans bezig met de verdere ontwikkeling en verbetering dezer producten.

Reeds hebben deze wetenschappelijke werkers van de Koninklijke/Shell Groep menige bijdrage geleverd tot de wetenschappelijke en technische kennis. In de V.S. ontwikkelden zij procédé's voor de bereiding van synthetische glycerine en van industriële alcohol uit aardolie. In Engeland werkten zij samen met Sir Frank Whittle aan de ontwikkeling van de gasturbinemotor. Gedurende de jongste oorlog perfectioneerde de Groep een procédé voor de bereiding in normale raffinaderij-apparatuur van cumeen (isopropyl-benzeen), een waardevol bestanddeel van vlieg-

VOORBEREIDING CONTACT-AVOND KONINKLIJKE MARINE — BURGERIJ.

Iedereen, die hieraan wenst mede te werken, is van harte welkom. Zaterdag 28 Januari om 8 uur in Zeemanshuis „Stella Maris". Ook degenen, die zich reeds bereid hebben verklaard, worden op deze avond verwacht voor het opstellen van een programma en benoeming feestcomité.

Korporaal Haring,
aan boord van
H.M. Karel Doorman
Van Puijl (Unisa).

Mobilofoon in Indonesië

De „Baroe" onder de „Koperen Ploert"

De mobilofoon heeft zijn intrede gedaan in de Indonesische Archipel! De eerste toestellen van een speciale tropenuitvoering zijn in Tandjong Priok aangekomen en door het publiek met grote belangstelling ontvangen. Pers en radio hebben deze gebeurtenis veel ruimte gegeven en volgen nu met aandacht de eerste schreden van deze „baroe" onder de „koperen ploert", want het is na de eerste proeven met de mobilofoon duidelijk geworden dat dit toestel bij de wederopbouw van Indonesië een gewichtige taak is weggelegd, een taak, die — waarschijnlijk meer nog dan in andere landen — vooral in dit rijk van eilanden en ondoordringbare gebieden, sterk in het oog loopt.

De mobilofoon zal niet alleen geld sparen en energie, maar bovendien een beslissende rol spelen bij het verkrijgen van het economische element dat dit land vóór alles nodig heeft: herstel van orde en veiligheid.

De eerste apparaten zijn toegewezen aan de beide takken van het economische leven, waar zij het dringendst nodig zijn: het havenbedrijf en de cultures. Voor het eerste bedrijf ter besparing van tijd, energie, materialen en in het tweede bedrijf ter bescherming van de planters en werkvolk tegen de aanvallen van extreme en roofzuchtige benden, die nog altijd enkele gebieden onveilig maken.

Voor het eerst hoorde Indonesië van de mobilofoon in een radioreportage over proeven met het apparaat in de haven van Tandjong Priok, en daaraan verbonden een interview met de directeur van Radio Holland, Ir. W. D. P. Stenfert. Dit was een van de merkwaardigste reportages die men in Indonesië heeft kunnen beluisteren, want de luisteraar was niet alleen verbonden met de mensen voor de microfoon, maar ook met een kleine sleepboot van de KPM dat met de eerste mobilofoon aan boord ergens door of voor de haven van Tandjong Priok kruiste.

Een wonder.

„Hoewel ik veel over de mobilofoon had gelezen en gehoord, heb ik — bij het uitpakken, — dit apparaat toch even bekeken als een wonder", aldus Ir. Stenfert. „Jarenlang heeft vooral in Indonesië behoefte bestaan aan een telefonische verbinding tussen de wal én de schepen en nu zijn wij daarin geslaagd". En ter demonstratie klonk even later de stem van de technicus in het sleepbootje glashelder over de gehele Archipel. Geen spoor van „schaduwwerking", ondanks de grote metalen oceaanreuzen waar het bootje langs voer en de metalen opslagloodsen. „Deze proeven zijn zo duidelijk en positief", aldus Ir. Stenfert „dat wij geen afzonderlijke proeven zullen nemen in de havens van Semarang en Cheribon".

Wanneer men denkt aan Semarang, Cheribon en zovele andere plaatsen in Indonesië, die nog niet beschikken over een haven en waar het werk ver buiten de kust op een rede moet gebeuren, springt het voordeel van de mobilofoon wel duidelijk in het oog. Tot nu toe verloor men uren op een dag door de grote afstand tussen het havenkantoor en de schepen, waar het werk aan de gang was. Een opdracht of een aanwijzing móest per motorboot worden overgevaren. Nu krijgen de motorboten van de havenmeester en ladingmeesters een mobilofoon aan boord en de zaak is met een telefoontje bekeken. Het bedrag, dat de mobilofoon op deze manier per jaar uitspaart, moet in de tonnen lopen. Men heeft uitgerekend, dat in Tandjong Priok — een haven die wèl beschikt over ligplaatsen aan kaden — van alle zeven sleepboten er één geheel kan worden uitgespaard!

Beter dan honderd geweren.

Maar zelden is de mobilofoon waarschijnlijk met meer vreugde ontvangen dan door de planters; zowel de Nederlandse als de Indonesische planters. Ondanks de gunstige ontwikkeling van de politieke toestand, zijn er nog steeds groepen rebellerende elementen. Tegen deze elementen treden het Nederlandse leger en de TNI met kracht en gestrengheid op, maar wat kan het gezagsapparaat doen wanneer men niet tijdig kan waarschuwen? De telefoon is in de afgelopen jaren waardeloos gebleken, want lang voor een aanval waren de telefoondraden al opgezocht en doorgesneden door de bende. Nu, met een mobilofoon in huis, kunnen de planters tijdig alarm slaan zonder dat de aanvallers daar iets tegen kunnen doen.

Deze wetenschap alleen al zal vele benden er van afhouden nog een aanval te wagen en mochten een paar toch een aanval doorzetten, dan kan in ieder geval de KL of TNI snel ter plaatse zijn om de heren in de rug aan te pakken. „Deze mobilofoon is ons meer waard dan honderd geweren", verklaarde een planter mij. En hij kan het weten, want hij heeft als vier maal bezoek gehad van ongewenste gasten en hij heeft zich al die malen alleen met zijn ondernemingswacht uit de nesten moeten werken omdat de post van de KL niet gewaarschuwd kon worden.

Ook voor de ondernemingen zijn de eerste apparaten nu afgeleverd. Het is de bedoeling, dat binnen de kortst mogelijke tijd ruim honderd Philips-apparaten onder de ondernemingen van Java zullen worden verdeeld. Deze ondernemingen richten dan centrale posten in, waarop een groep in de buurt liggende ondernemingen wordt aangesloten. Vanuit deze posten kan dan alarm worden geslagen.

Bij de proefnemingen met de mobilofoon in de bergen en op ondernemingen is gebleken, dat ook de grote hoeveelheid rubber, die in de vorm van latex met tonnen tegelijk in een rubberbos aanwezig is, niet het minste effect heeft op het bereik van de mobilofoon en dat ook hier geen sprake is van „schaduwwerking"..

Dit is dan wel een luid-sprekend voorbeeld van de zegeningen der techniek en het is dan ook geen wonder, dat de „baroe", die mobilofoon heet, in deze korte tijd van zijn verblijf onder de tropenzon een grote populariteit geniet in brede kringen van het volk van Indonesië. Er bestaan grote plannen met de mobilofoon en het is te verwachten, dat de eerste apparaten, die nu zijn aangekomen, door vele andere gevolgd zullen worden, zodat de afstanden in de Archipel, ondanks rimboe's en zeestraten, doeltreffend kunnen worden overbrugd, ten gunste van een snelle wederopbouw en een verhoging van de volkswelvaart.

ONS KONINKRIJK

LEGERGROEP VAN WESTERLING IN ACTIE.

Djakarta — Een groep van het „hemelse leger" van Westerling, ongeveer veertig man sterk, heeft het regentschap Tjiandjur in West-Java aangevallen, zo meldt de correspondent van Aneta gister.

Hun doel was ogenschijnlijk de plantagebewakers van de theefabriek „Marywatty" te halen. Van dezen is bekend, dat zij met het „hemelse leger" sympathiseren en waren, naar de politie aanneemt, van plan zich bij Westerling te voegen. Een dag daarvoor waren zij door de politie ontwapend en gearresteerd. Het „hemelse leger" stuitte op verzet van de Indonesische politie en de T.N.I. Bij de schietpartij, die toen uitbrak, verloren beide partijen doden en gewonden. De bende was van Bandung gekomen in jeeps en trucks. Bij het eerste gevecht verloren zij twee jeeps, maar dank zij hun overwicht aan wapenen bleken zij in staat in de beide andere wagens door te breken.. Men merkte op, dat J. H. van der Meulen, een vroegere Nederlandse commissaris van politie, de groep leidde. In November 1949 was Van der Meulen naar Tegel overgeplaatst. Kortgeleden deserteerde hij evenwel tesamen met enkele van zijn ondergeschikten naar het „hemelse leger". Door de T.N.I. zijn alle wegen naar Tjiandjur afgesloten.

MILITAIRE SITUATIE NIET DUIDEDLIJK.

Bandung — Padelarang, dat naar verluidt gisteren zou zijn bezet door de troepen van Westerling, schijnt volkomen rustig te zijn, aldus verneemt Aneta gisteren uit betrouwbare bron. Er schijnt niets buitengewoons te zijn voorgevallen en de berichten, als zou de stad zijn aangevallen, schijnen volkomen fictief te zijn. In Bandung zullen de scholen tot Maandag gesloten blijven. Een aantal leden van het parlement van Pasundan zal binnenkort naar Djakarta gaan om aan te dringen op de invrijheidstelling van de minister-president van Pasundan, Raden Tjokroaminoto, wiens arrestatie naar aanleiding van de zaak-Westerling gisteren officieel werd bevestigd. Het is onmogelijk enig bericht omtrent de militaire situatie op West-Java van het ministerie van defensie van de R.T.S. los te krijgen. Er werd bekend gemaakt, dat de Nederlandse troepen om 14 uur pl. tijd weer in hun barakken zullen worden geconsigneerd.

DE TOESTAND IN DJAKARTA.

Djakarta. — Na de incidenten van Donderdagmiddag is de rust weer gekeerd in Djakarta, hetgeen in niet geringe mate werd geholpen door de vroege avondklok. De straten waren kort na de schemering reeds bijna verlaten. Om het gebouw van het ministerie van defensie op het Koningsplein werd prikkeldraad aangebracht. De trams waren reeds in de middag stop gezet. Vanavond had een klein incident op het Koningsplein plaats toen een particuliere wagen het bevel van een controlepost om te stoppen, in de wind sloeg. Er werden verschillende schoten op de wagen afgevuurd, welks nummerplaat was gemerkt met de letters KM (Kon. Marine), maar het nummer was onleesbaar. De auto is doorgereden.

Volgens ooggetuigen zijn 1 Indonesische soldaat en 2 aanvallers bij de ongeregelheden rondom de politiepost gedood. Ongeveer 2 uur nadat de bende de politiepost was binnengedrongen, werden de omliggende straten weer voor het publiek opengesteld en een half uur later had er zich een grote menigte verzameld, die door de militaire politie in bedwang werd gehouden.

DE TOESTAND IN PASUNDAN

Bandung — Donderdagochtend nam het parlement van Pasundan in een geheime zitting een motie van wantrouwen aan tegen het kabinet. Tevoren had de waarnemend premier, Suradiradja, aangekondigd, dat de te Bandung aanwezige ministers in geval de motie zou worden aangenomen, hedenmiddag hun portefeuilles beschikbaar zouden stellen. Reuter bericht, dat het parlement van Pasundan morgen een motie zal behandelen, die de centrale regering bevoegdheden zal geven te beslissen of de staat zal worden opgeheven.

Een der leiders van het leger van Westerling, J. H. van der Meulen, die heeft deelgenomen aan de aanval op Bandung en Dinsdag een vuurgevecht leverde in Tjiandiur meldde zich Woensdagavond op de onderneming Maleber in het Tjiandiurse. Van der Meulen is thans in arrest bij de politie en de T.N.I. te Tjiandurg.

Woensdag werden te Patjet een deserteur van het KNIL en 8 politie-agenten, die uit Pemalang waren gedeserteerd, door de TNI en de politie gearresteerd. De gearresteerden hadden 80.000 gulden bij zich.

Reuter meldt uit Bandung, dat groepen van Westerling en de Darul Islam, volgens berichten, die binnenkomen op het Indonesische en Nederlandse hoofdkwartier, heden in een halve cirkel ten Noorden van Bandung samenstromen. Een grote concentratie van de Darul Islam sluit Tasikmalaja, 60 kilometer ten zuidoosten van Bandung, in. De Nederlandse troepen waren bezig terug te trekken uit Tasikmalaja, in overeenstemming met de overeenkomst van Den Haag.

KAART WEIGERDE TE SPELEN.

's Gravenhage — De persdienst van de NIWIN deelt naar aanleiding van het Reuterbericht dat het gezelschap van Hans Kaart naar Djakarta is ontboden, nadat het te Pekalongan had geweigerd om in aanwezigheid van Indonesische officieren op te treden, daar volgens Kaart het contract inhield dat het gezelschap alleen voor Nederlandse soldaten zou spelen, mee, dat de NIWIN dit optreden onjuist acht, en gezien het contract met Hans Kaart generlei beperkingen stelt aan het auditorium, zodat niet de artist over het optreden beslist, doch de plaatselijke Nederlandse militaire commandant, cq. de NIWA (Nationale inspanning welzijnsverzorging artisten). De NIWIN heeft haar vertegenwoordiger in Indonesie verzocht Hans Kaart te wijzen op de onjuistheid van zijn standpunt.

VAN DER WAALS TERECHTGESTELD.

's-Gravenhage — Anton van der Waals, die een leidende rol heeft gespeeld in het „England Spiel", is hier gisteren terechtgesteld. Zijn beroep op gratie was afgewezen. Van der Waals werd in Mei 1948 door een Rotterdamse rechtbank ter dood veroordeeld. Dit vonnis werd in Juni 1949 door het bizondere hof van beroep in Den Haag bevestigd.

„DRIEMAAL ZO DOELTREFFEND".

Bentveld. — Indien 10% van het bedrag van de Marshallhulp dat Europa heeft gekregen was aangewend voor de economische wederopbouw in Zuid-Oost-Azië, dan zou dit daar „driemaal zo doeltreffend" zijn geweest dan het hele bedrag in Europa was, aldus prof. E. de Vries, die vroeger verbonden is geweest aan het ministerie van overzeese gebiedsdelen, op de internationale conferentie van socialistische studenten over Zuid-Oost-Azië.

Prof. De Vries is ook Nederlands gedelegeerde geweest naar conferenties van de F.A.O. Spr. was van oordeel, dat er in dat gebied, behalve dan in de dichtbevolkte streken, voor industrialisatie geen gronden bestaan. Een meer intensieve exploitatie van de natuurlijke hulpbronnen is „verreweg meer voor de hand liggend".

De voor-oorlogse Indonesische producten als tin, rubber, copra, palmolie en specerijen hebben de wereldmarkt veroverd. De andere Aziatische landen dienen dit voorbeeld voor ogen te houden, wanneer zij hun belangen verdedigen in een gemeenschappelijke handelspolitiek, die „gespeend zal moeten zijn van alle kunstmatigheid", aldus prof. De Vries. Zuid-Oost-Azië is van het buitenland afhankelijk voor zijn transport, bankwezen en de technische ontwikkeling van andere diensten en het is in het belang van de wereld Zuid-Oost-Azië te helpen bij zijn economische wederopbouw. Europa behoort zijn diensten aan Azië in de toekomst te blijven leveren en de Europese industrie behoort daar haar afzetgebied te zoeken. „Deze beide gebieden kunnen het niet zonder elkaar doen, maar samen zullen zij het ver brengen", aldus besloot spreker.